

Prince of Songkla University
Pattani Campus
ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

เอกสารรับรองการวิจัยจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน

Prince of Songkhla University
Pattani Campus

Pn2-C1/1.0

Certificate of Approval
The Research Ethics Committee for Humanities, Social Sciences and Education
Prince of Songkla University, Pattani Campus

REC Number : psu.pn.2-007/61

ชื่อโครงการ : การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางใจแก่เด็กและเยาวชนด้วยการมีส่วนร่วม
ของครอบครัว กรณีศึกษาสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี

Project titled : Developmental Model of Resilience Strengthening for Children and Youth
Family Participation : A Case Study of Juvenile Observation and Protection
Pattani Province

ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย : นางสาววิวรรษา แซ่เจีย

Principle Investigator : Miss. Wiwansa Saechia

หน่วยงานที่สังกัด : คณะศึกษาศาสตร์

Affiliation of PI : Faculty of Education co-investigators : -

Review Method : Exemption

Documents acceptances :

1. Submission Form
2. Self-Assessment Form
3. Information sheet for research participant
4. Informed consent form
5. Research Project
6. Research tool

have been reviewed by the Human Research Ethics Committee in full compliance with the Declaration of Helsinki and the Belmont Report.

T. Kaenin

Assoc. Prof. Dr. Theeraphong Kaenin
Chairman of Human Research Ethics Committee

Date of exemption : 30 April 2018

Note : 1. No progress review required
2. Submit notification of final report when finish

Research Unit, Curriculum and Faculty Development Office,
Educational Services Division, Prince of Songkla University, Pattani Campus.
181 Charoenpradit Road, Rusamilae, Muang, pattani 94000
Tel. +66-(0)7333 1251 Fax 66-(0)7333 1251

ภาคผนวก ข

หนังสือขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

Prince of Songkhla University
Pattani Campus

ที่ ศธ ๐๕๒๑.๒.๐๗/ ๐๗๗๕

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตำบลรู่สะมิแล อำเภอเมือง
จังหวัดปัตตานี ๙๔๐๐๑

๔ เมษายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. คำโครงการยอวิทยานิพนธ์	จำนวน ๑ ชุด
	๒. เครื่องมือเพื่อการวิจัย	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือวิจัย	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาววิวรรษา แซ่เจีย นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รหัสนักศึกษา ๕๖๒๐๑๒๑๐๐๙ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาแบบการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางใจแก่เด็กและเยาวชน ด้วยการมีส่วนร่วมของครอบครัว กรณีศึกษา สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี” (Developmental Model of Resilience Strengthening for Children and Youth Family Participation: A Case Study of Juvenile Observation and Protection Pattani Province.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุใจ ส่วนไพโรจน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งขณะนี้นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือวิจัยเป็นที่เรียบร้อยแล้ว โดยอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบเป็นเบื้องต้นไว้ชิ้นหนึ่งแล้วนั้น

ดังนั้น เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำขึ้นมีความครอบคลุมเนื้อหาสาระของเรื่องที่ทำการศึกษา และเป็นไปตามหลักการที่เหมาะสมของกระบวนการวิจัย ในกรณีนี้ ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ จึงขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดท่าน ดร.จิราภรณ์ ชมบุญ หัวหน้ากลุ่มงานเรียนรู้ศาสตร์พระราชาและการพัฒนานวัตกรรม เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในงานวิจัยเพื่อวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือของนักศึกษาผู้นี้ด้วย

ทั้งนี้หากมีข้อสงสัยหรือต้องการสอบถามเพิ่มเติม สามารถติดต่อสอบถามไปยังนักศึกษาผู้ดำเนินงานวิจัยได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘-๗๕๗๘-๗๒๑๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย,

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เอกรินทร์ สังข์ทอง)
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

สำนักงานภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว

โทร ๐ ๗๓๓๓ ๗๓๘๓

โทรสาร ๐ ๗๓๓๓ ๗๓๘๔

ที่ ศธ ๐๕๒๑.๒.๐๗/๐๓๐๘

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตำบลรุสะมิแล อำเภอเมือง
จังหวัดปัตตานี ๙๔๐๐๑

๒๖ มีนาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลรัฐราษฎร์ปัตตานี

อ้างถึง โรงพยาบาลรัฐราษฎร์ปัตตานี ที่ ศธ ๐๓๑๓.๔/๐๓๘๔

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เค้าโครงยอวิทยานิพนธ์	จำนวน ๑ ชุด
	๒. เครื่องมือเพื่อการวิจัย	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือวิจัย	จำนวน ๑ ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึง โรงพยาบาลรัฐราษฎร์ปัตตานี ได้พิจารณาให้ นางสาวพันธิภา ทองสลับ ตำแหน่ง นักจิตวิทยาคลินิกชำนาญการ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมืองานวิจัยของ นางสาววิวรรษา แซ่เจี๊ย นักศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รหัสนักศึกษา ๕๖๒๐๑๒๑๐๐๙ ในการจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนาแบบการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางใจแก่เด็กและเยาวชน ด้วยการมีส่วนร่วมของครอบครัว กรณีศึกษาสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี" (Developmental Model of Resilience Strengthening for Children and Youth Family Participation: A Case Study of Juvenile Observation and Protection Pattani Province.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุใจ ส่วนไพโรจน์ เป็น อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ นั้น

ดังนั้น เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำขึ้นมีความครอบคลุมเนื้อหาสาระของเรื่องที่ทำการวิจัย และเป็นไปตามหลักการที่เหมาะสมของกระบวนการวิจัย ในกรณีนี้ ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ จึงขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัด เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในงานวิจัยเพื่อวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือของนักศึกษาผู้นี้ด้วย

ทั้งนี้หากมีข้อสงสัยหรือต้องการสอบถามเพิ่มเติม สามารถติดต่อสอบถามไปยังนักศึกษาผู้ดำเนินงานวิจัยได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘-๗๕๗๘-๗๒๑๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เอกรินทร์ สังข์ทอง)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

สำนักงานภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว

โทร ๐ ๗๓๓๓ ๗๓๘๓

ที่ ศธ ๐๕๒๑.๒.๐๗/๐๓๐๙

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตำบลรู่สมิแล อำเภอเมือง
จังหวัดปัตตานี ๙๔๐๐๑

๒๖ มีนาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบานา

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. คำโศรย์อวิทยานิพนธ์	จำนวน ๑ ชุด
	๒. เครื่องมือเพื่อการวิจัย	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือวิจัย	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาววิวรรษา แซ่เจี๋ย นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รหัสนักศึกษา ๕๖๒๐๑๒๑๐๐๙ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาแบบการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางใจแก่เด็กและเยาวชน ด้วยการมีส่วนร่วมของครอบครัว กรณีศึกษา สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี” (Developmental Model of Resilience Strengthening for Children and Youth Family Participation: A Case Study of Juvenile Observation and Protection Pattani Province.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุใจ ส่วนไพโรจน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งขณะนี้นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือวิจัยเป็นที่เรียบร้อยแล้ว โดยอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบเป็นเบื้องต้นไว้ขั้นหนึ่งแล้วนั้น

ดังนั้น เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำขึ้นมีความครอบคลุมเนื้อหาสาระของเรื่องที่ทำการวิจัย และเป็นไปตามหลักการที่เหมาะสมของกระบวนการวิจัย ในกรณีนี้ ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ จึงขอความอนุเคราะห์มายังท่าน ขอเรียนเชิญบุคลากรในสังกัด นางศุจิกรณ เบญจมะ พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ ผู้ซึ่งมีความรู้ ความสามารถ และเชี่ยวชาญเป็นอย่างยิ่ง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในงานวิจัยเพื่อวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือของนักศึกษาผู้นี้ด้วย

ทั้งนี้หากมีข้อสงสัยหรือต้องการสอบถามเพิ่มเติม สามารถติดต่อสอบถามไปยังนักศึกษาผู้ดำเนินงานวิจัยได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘-๗๕๗๘-๗๒๑๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เอกรินทร์ สังข์ทอง)
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

สำนักงานภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว

โทร ๐ ๗๓๓๓ ๗๓๘๓

โทรสาร ๐ ๗๓๓๓ ๗๓๘๔

ภาคผนวก ค
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

Prince of Songkhla University
Pattani Campus

**รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ
ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ**

ลำดับ	รายนาม	ต้นสังกัด
1	ดร.จิราภรณ์ ชมบุญ	หัวหน้ากลุ่มเรียนรัฐศาสตร์พระราชာและการพัฒนา นวัตกรรม (นักจิตวิทยาชำนาญการ) กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม
2	นางสาวพันธิภา ทองสลับ	นักจิตวิทยาคลินิกชำนาญการ โรงพยาบาลธัญญารักษ์ปัตตานี อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี
3	นางศุจิภรณ์ เบญจมะ	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบานา อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

Prince of Songkhro University
Pattani Campus

ภาคผนวก ง
หนังสือขออนุญาตใช้เครื่องมือ

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ที่ ศธ ๐๕๒๑.๒.๐๗๐๔/๐๐๗

ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตำบลรู่สะมิแล อำเภอเมือง
จังหวัดปัตตานี ๙๔๐๐๑

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เรื่อง ขออนุญาตใช้แบบประเมินเพื่อเป็นเครื่องมือในการวิจัย

เรียน นางสาวภาวดี นวลมณี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. คำโคร่งย่อวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาววิวรรษา แซ่เจี๋ย นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รหัสนักศึกษา ๕๖๒๐๑๒๑๐๐๙ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาแบบการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางใจแก่เด็กและเยาวชน ด้วยการมีส่วนร่วมของครอบครัว กรณีศึกษา สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี” (Developmental Model of Resilience Strengthening for Children and Youth Family Participation: A Case Study of Juvenile Observation and Protection Pattani Province.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุใจ ส่วนโพโรจน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์นั้น

ในการนี้ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่มีความครอบคลุมเนื้อหาสาระของเรื่องที่ทำการวิจัย และเป็นไปตามหลักการที่เหมาะสมของกระบวนการวิจัย ในการนี้ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ ขอความอนุเคราะห์มายังท่าน ผู้ซึ่งเป็นผู้พัฒนาชุดแบบประเมินความเข้มแข็งทางใจในเด็ก Resilience Scale for Thai children (RS - 48, 13 - 18 years) เพื่อพิจารณาอนุญาตให้ใช้แบบประเมินดังกล่าวในงานวิจัยนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมาอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อริยา คูหา)
หัวหน้าภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว

ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว

โทร ๐ ๗๓๓๓ ๗๓๘๓

โทรสาร ๐ ๗๓๓๓ ๗๓๘๔

ภาคผนวก จ

หนังสือขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูล

Prince of Songkhla University
Pattani Campus

ที่ ศธ ๐๕๒๑.๒.๐๗/๐๙๒๓

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตำบลสุตะมิแล อำเภอเมือง
จังหวัดปัตตานี ๙๔๐๐๑

๕ มิถุนายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบประเมินความเข้มแข็งทางใจในเด็ก Resilience Scale (RS-48, 13-18 years) จำนวน ๑ ชุด
๒. กิจกรรมรูปแบบการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางใจแก่เด็กและเยาวชนด้วยการมีส่วนร่วมของครอบครัว จำนวน ๑ ชุด
๓. ใบรับรองอนุญาตวิจัยในมนุษย์เลขที่ psu.pn.2-007/61 จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาววิวรรษา แซ่เจี๋ย นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รหัสนักศึกษา ๕๖๒๐๑๒๑๐๐๙ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาแบบการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางใจแก่เด็กและเยาวชน ด้วยการมีส่วนร่วมของครอบครัว กรณีศึกษาสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี” (Developmental Model of Resilience Strengthening for Children and Youth Family Participation: A Case Study of Juvenile Observation and Protection Pattani Province.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุใจ ส่วนไพโรจน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งขณะนี้นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือวิจัยเป็นที่เรียบร้อยแล้ว โดยอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบเป็นเบื้องต้นไว้ขั้นหนึ่งแล้วนั้น

ดังนั้น เพื่อให้การทดลองเก็บข้อมูลมีความครอบคลุมเนื้อหาสาระของเรื่องที่ทำการวิจัย และเป็นไปตามหลักการที่เหมาะสมของกระบวนการวิจัย ในการนี้ ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ จึงขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลวิจัยกับเด็กและเยาวชนพร้อมผู้ปกครอง ณ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ได้โปรดพิจารณาและอนุญาตให้เพื่อการทดลองเก็บข้อมูลวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย

ทั้งนี้หากมีข้อสงสัยหรือต้องการสอบถามเพิ่มเติม สามารถติดต่อสอบถามไปยังนักศึกษาผู้ทำวิจัย ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘-๗๕๗๘-๗๒๑๐ หรือ อีเมล bicycle_naa51@yahoo.com

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณมาอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เอกรินทร์ สังข์ทอง)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

สำนักงานภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว

โทร ๐ ๗๓๓๓ ๗๓๓๓ / ๐๘-๕๖๗๖-๑๘๘๐

โทรสาร ๐ ๗๓๓๓ ๗๓๘๔

ศึกษาดี... สร้างครู... ครูสร้างชาติ... ตามรอยพระบาทพระราชบิดา

บันทึกข้อความ

สถานพินิจ จังหวัดปัตตานี
วันที่ 2093
ที่ 9 ก.ค. 2561
เวลา 12.21

ส่วนราชการ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สถานพินิจและพัฒนา โทร. ๐ ๒๑๔๔๑ ๕๕๖๖

ที่ ผ.๑๖๑๑๙/๒๔๗๒ วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑

เรื่อง อนุญาตเข้าถึงข้อมูลในหน่วยงาน

เรียน ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี

ด้วย นางสาววิวรรษา แซ่เจีย นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้จัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางใจแก่เด็กและเยาวชน ด้วยการใช้มีส่วนร่วมของครอบครัว กรณีศึกษาสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี" และขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลกับเด็กและเยาวชนในหน่วยงานของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบ

ในการนี้ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน พิจารณาแล้วอนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าถึงข้อมูลกับเด็กและเยาวชนในหน่วยงานของท่านได้ โดยให้อยู่ในความดูแลของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน ทั้งนี้ผู้วิจัยจะประสานกับหน่วยงานของท่านในเรื่องวัน เวลา ที่จะเข้าสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลอีกครั้ง

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

เรียน ผู้อำนวยการสถานพินิจ จังหวัดปัตตานี
เพื่อโปรด ทราบ พิจารณา

และเห็นควรแจ้งฝ่าย

บริหารงานทั่วไป

กลุ่มงานประสานงาน

กลุ่มงานคดี

ข้าราชการ *คุณอริษา*

ดำเนินการต่อไป

เสนอข้อพิจารณา *เห็นควรอนุญาต*

ทพ. *[Signature]*

๙ ก.ค. 2561

[Signature]

(นายอภิชาติ จารุศิริ)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ทราบ เห็นชอบ

อนุมัติ อนุญาต

ดำเนินการตามเสนอ

มอบหมาย.....

[Signature]
ผู้อำนวยการสถานพินิจ จังหวัดปัตตานี

๙ ก.ค. 2561

[Signature]
๑๐ ก.ค. ๖๑

ภาคผนวก ฉ

แบบสอบถามและแบบประเมินความเข้มแข็งทางใจในเด็ก

Prince of Songkhla University
Pattani Campus

แบบสอบถามความคิดเห็นของเด็กและเยาวชน

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้มี 34 ข้อ วัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มโดยใช้การมีส่วนร่วมของครอบครัว เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 ความเห็นเกี่ยวกับทัศนคติต่อตนเอง

โปรดพิจารณาตอบคำถามและตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงให้ครบทุกข้อเพื่อให้ได้รับข้อมูลที่ถูกต้องสมบูรณ์ ทั้งนี้คำตอบของท่านเป็นการแสดงความคิดเห็นเฉพาะบุคคล การนำเสนอผลงานวิจัยจะไม่มีผลใดๆ ต่อผู้ตอบ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ

1. เพศ ชาย หญิง

2. อายุ ปี เดือน

3. ศาสนา

พุทธ อิสลาม คริสต์ อื่นๆ

4. ภูมิลำเนา จังหวัด

สตูล สงขลา ปัตตานี

ยะลา นราธิวาส อื่นๆ

5. ผู้ปกครองที่รับผิดชอบดูแล (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

บิดามารดา บิดา มารดา

ญาติ โปรดระบุความสัมพันธ์ อื่นๆ

ตอนที่ 2 ความเห็นเกี่ยวกับทัศนคติต่อตนเอง

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย X ลงใน () ใต้ข้อความ ไม่จริง จริงบ้าง จริงแน่นอน เพียงช่องเดียวในแต่ละข้อ กรุณาตอบทุกข้อ และให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

	ไม่จริง	จริงบ้าง	จริงแน่นอน
1. ฉันบอกได้ว่า ขณะนี้ฉันรู้สึกอย่างไร	()	()	()
2. ฉันรู้ว่าฉันถนัดในเรื่องใด	()	()	()
3. ฉันมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	()	()	()
4. ฉันสามารถควบคุมอารมณ์ของฉันได้ เมื่อพบกับความยากลำบากในชีวิต	()	()	()
5. ชีวิตของฉันมีคุณค่า	()	()	()
6. เมื่อฉันประสบปัญหาในชีวิต ฉันมีความเข้มแข็งที่จะต่อสู้กับปัญหานั้น	()	()	()
7. ฉันเอาใจใส่การเรียนโดยไม่ต้องมีใครมาเตือน	()	()	()
8. ฉันสามารถบังคับตนเองให้เล่นเกมคอมพิวเตอร์ ตามเวลาที่กำหนดได้	()	()	()
9. ฉันมั่นใจว่า ฉันสามารถผ่านพ้นปัญหาอุปสรรค และความยากลำบากของชีวิตได้	()	()	()
10. ฉันกล้าคิดและทำในสิ่งที่ถูกต้อง แม่ว่าจะแตกต่างจากผู้อื่น	()	()	()
11. ฉันเป็นคนไร้ความสามารถ	()	()	()
12. แม้ไม่มีใครเห็น ฉันก็จะไม่ทำในสิ่งที่ผิด	()	()	()
13. ฉันใส่ใจฟังผู้อื่นพูดเสมอ	()	()	()
14. ฉันให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเพื่อส่วนรวม	()	()	()
15. ฉันสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดและความรู้สึกของฉันได้	()	()	()

การวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก

ตารางที่ 14 ค่าอำนาจจำแนกของแบบประเมินความเข้มแข็งทางใจในเด็ก Resilience Scale for Thai children (RS-48, 13-18 years) สำหรับเด็กอายุ ช่วง 13-18 ปี (N = 30)

ระดับความเข้มแข็งทางใจ (รายด้าน)	ข้อ	t	p value	แปลผล
ความสามารถในการดูแลและควบคุมตนเอง	1	2.51	.015*	ใช้ได้
	2	2.77	.008*	ใช้ได้
	3	5.14	.000**	ใช้ได้
	4	1.99	.052	ตัดทิ้ง
	5	1.77	.084	ตัดทิ้ง
	6	3.18	.003*	ใช้ได้
	7	2.27	.027*	ใช้ได้
	8	.59	.559	ตัดทิ้ง
	9	3.74	.001*	ใช้ได้
	10	2.33	.024*	ใช้ได้
	11	-1.12	.262	ตัดทิ้ง
	12	2.89	.006*	ใช้ได้
ความสามารถทางสังคม	13	2.87	.006*	ใช้ได้
	14	3.15	.003*	ใช้ได้
	15	2.60	.013*	ใช้ได้
	16	2.68	.010*	ใช้ได้
	17	2.73	.009*	ใช้ได้
	18	1.95	.056	ตัดทิ้ง
	19	2.74	.008*	ใช้ได้
	20	.48	.633	ตัดทิ้ง
	21	.90	.371	ตัดทิ้ง
	22	4.63	.000**	ใช้ได้
	23	2.21	.032*	ใช้ได้
	24	1.61	.113	ตัดทิ้ง

*P < .05 **p < .001

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ระดับความเข้มแข็งทางใจ (รายด้าน)	ข้อ	t	p value	แปลผล
ความสามารถในการแก้ไขปัญหา	25	2.98	.004*	ใช้ได้
	26	3.27	.002*	ใช้ได้
	27	2.89	.006*	ใช้ได้
	28	.40	.694	ตัดทิ้ง
	29	1.80	.077	ตัดทิ้ง
	30	5.37	.000**	ใช้ได้
	31	3.67	.010*	ใช้ได้
	32	3.87	.000**	ใช้ได้
	33	4.04	.000**	ใช้ได้
	34	3.72	.001*	ใช้ได้
	35	.32	.753	ตัดทิ้ง
	36	3.01	.004*	ใช้ได้
การตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิต	37	1.47	.148	ตัดทิ้ง
	38	2.40	.021*	ใช้ได้
	39	2.11	.043*	ใช้ได้
	40	5.60	.000**	ใช้ได้
	41	2.15	.036*	ใช้ได้
	42	2.11	.040*	ใช้ได้
	43	4.04	.000**	ใช้ได้
	44	4.26	.000**	ใช้ได้
	45	1.78	.081	ตัดทิ้ง
	46	3.71	.001*	ใช้ได้
	47	.47	.640	ตัดทิ้ง
	48	2.97	.006*	ใช้ได้

*P < .05 **p < .001

หมายเหตุ เลือกข้อที่ Sig. ได้จำนวน 34 ข้อ และนำไปหาค่าความเที่ยง (Reliability) ก่อนนำไปทดลองใช้จริง

รายละเอียดแบบประเมินความเข้มแข็งทางใจในเด็ก สำหรับข้อที่ใช้ได้

ด้านความสามารถในการดูแลและควบคุมตนเอง ข้อที่ใช้ได้ ได้แก่ 1 2 3 6 7
9 10 และ 12 รวม 8 ข้อ

ด้านความสามารถทางสังคม ข้อที่ใช้ได้ ได้แก่ 13 14 15 16 17 19 22 และ
23 รวม 8 ข้อ

ด้านความสามารถในการแก้ไขปัญหา ข้อที่ใช้ได้ ได้แก่ 25 26 27 30 31 32
33 34 และ 36 รวม 9 ข้อ

ด้านการตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิต ข้อที่ใช้ได้ ได้แก่ 38 39 40 41 42 43 44 46
และ 48 รวม 9 ข้อ

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ภาคผนวก ข
แบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ

Prince of Songkhla University
Pattani Campus

ผลตรวจสอบความตรงของหัวข้อสัมภาษณ์และสนทนากลุ่มของผู้ปกครอง

เกณฑ์การประเมินความสอดคล้อง (Index of consistency : IOC) ของผู้เชี่ยวชาญดังนี้

ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าถูกต้อง สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ให้คะแนน -1 หมายถึง ไม่ถูกต้อง ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ตารางที่ 15 วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อหัวข้อสัมภาษณ์และสนทนากลุ่มของผู้ปกครอง
ข้อคำถามเกี่ยวกับการนำทักษะไปใช้เพื่อพัฒนาความสามารถในการดูแลและควบคุมตนเองให้เด็กและเยาวชน

ข้อคำถามเกี่ยวกับการนำทักษะไปใช้เพื่อพัฒนา ความสามารถในการดูแลและควบคุมตนเอง	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3			
1. ท่านมีแนวทางอย่างไร ในการฝึกเด็กและ เยาวชนให้มีความรับผิดชอบในชีวิตประจำวัน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2. ท่านมีแนวทางอย่างไร ในการเสริมสร้าง ความภาคภูมิใจให้บุตรหลาน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3. ท่านมีแนวทางอย่างไร ในการฝึกเด็กและ เยาวชนให้ควบคุมอารมณ์โกรธของตนเอง	0	+1	+1	2	.66	ใช้ได้
4. ท่านมีความเชื่อมั่นในบุตรหลานของท่านใน เรื่องใดบ้าง	-1	+1	+1	1	.33	ตัดทิ้ง
5. ท่านมีแนวทางอย่างไร ในการฝึกเด็กและ เยาวชนเข้าใจความรู้สึกของตนเอง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6. ท่านมีแนวทางอย่างไร ในการฝึกเด็กและ เยาวชนให้กล้าคิดกล้าทำในสิ่งที่ถูกต้อง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 16 วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อหัวข้อสัมภาษณ์และสนทนากลุ่มของผู้ปกครอง
 ข้อคำถามเกี่ยวกับการนำทักษะไปใช้เพื่อพัฒนาความสามารถทางสังคมให้เด็กและเยาวชน

ข้อคำถามเกี่ยวกับการนำทักษะไปใช้ เพื่อพัฒนาความสามารถทางสังคม	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3			
1. ท่านมีแนวทางอย่างไร ในการฝึกเด็กและ เยาวชนเรียนรู้การให้อภัย	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2. ท่านเข้าใจว่าการเป็นผู้ฟังที่ดี ควรปฏิบัติ อย่างไร	0	+1	+1	2	.66	ใช้ได้
3. หากบุตรหลานกระทำความผิดซ้ำ ท่านมีวิธีการจัดการอย่างไร	-1	+1	+1	1	.33	ตัดทิ้ง
4. ท่านมีแนวทางอย่างไร ในการฝึกเด็กและ เยาวชนให้มีจิตอาสา	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5. ท่านมีแนวทางอย่างไร ในการฝึกเด็กและ เยาวชนให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 17 วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อหัวข้อสัมภาษณ์และสนทนากลุ่มของผู้ปกครอง
 ข้อคำถามเกี่ยวกับการนำทักษะไปใช้เพื่อพัฒนาความสามารถในการแก้ไขปัญหาให้เด็ก
 และเยาวชน

ข้อคำถามเกี่ยวกับการนำทักษะไปใช้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการแก้ไขปัญหา	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3			
1. ท่านมีแนวทางในการฝึกเด็กและเยาวชนอย่างไร เมื่อต้องเผชิญสถานการณ์ที่ยากลำบาก	-1	+1	+1	1	.33	ตัดทิ้ง
2. ท่านมีแนวทางในการฝึกเด็กและเยาวชนอย่างไร เมื่อต้องเผชิญสถานการณ์ที่ไม่สามารถแก้ไขได้ ด้วยตนเอง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ข้อความเกี่ยวกับการนำทักษะไปใช้เพื่อพัฒนาความสามารถในการแก้ไขปัญหา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3			
3. เมื่อต้องเผชิญสถานการณ์ที่ยากลำบาก บุตรหลานของท่านจะขอความช่วยเหลือจากใครได้บ้าง นอกจากท่าน	-1	+1	+1	1	.33	ตัดทิ้ง
4. ท่านมีแนวทางอย่างไร ในการฝึกเด็กและเยาวชนให้กล้าปฏิเสธ เมื่อถูกชักชวนให้ทำสิ่งที่ไม่ดี	-1	+1	+1	1	.33	ตัดทิ้ง

ตารางที่ 18 วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อหัวข้อสัมภาษณ์และสนทนากลุ่มของผู้ปกครอง ข้อคำถามเกี่ยวกับการนำทักษะไปใช้เพื่อพัฒนาความสามารถในการตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตให้เด็กและเยาวชน

ข้อความเกี่ยวกับการนำทักษะไปใช้เพื่อพัฒนาความสามารถในการตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิต	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3			
1. เป้าหมายชีวิตของบุตรหลานท่านคือ	-1	+1	+1	1	.33	ตัดทิ้ง
2. ท่านมีแนวทางอย่างไรในการสนับสนุนบุตรหลานของท่านให้ไปถึงเป้าหมายที่วางไว้	0	+1	+1	2	.66	ใช้ได้
3. ท่านมีแนวทางอย่างไร ในการฝึกเด็กและเยาวชนทำตามแผนอนาคตของตนเอง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4. หากบุตรหลานเคยจคร้านต่องานหรือการเรียน ท่านจะอย่างไร	-1	+1	+1	1	.33	ตัดทิ้ง

หมายเหตุ ข้อคำถามที่มีค่าความสอดคล้อง (Index of consistency : IOC) ของผู้เชี่ยวชาญที่ .50 ขึ้นไป ถือว่าเป็นข้อคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่มกับผู้ปกครองของเยาวชนกลุ่มทดลอง ทั้งหมด 12 ข้อคำถาม

ผลการสนทนากลุ่มจากแบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง

ผู้วิจัยใช้ข้อคำถามที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความเข้มแข็งทางใจในแต่ละด้าน มี 4 ด้าน ประกอบด้วย

1. ข้อคำถามเกี่ยวกับการนำทักษะไปใช้เพื่อพัฒนาความสามารถในการดูแลและควบคุมตนเองให้เด็กและเยาวชน โดยสำรวจในเรื่องความรับผิดชอบ ความภาคภูมิใจ การควบคุมอารมณ์ การเข้าใจตนเองและความกล้าทางจริยธรรม
2. ข้อคำถามเกี่ยวกับการนำทักษะไปใช้เพื่อพัฒนาความสามารถทางสังคมให้เด็กและเยาวชน โดยสำรวจในเรื่องการให้อภัย จิตอาสา การฟัง และการทำงานร่วมกับผู้อื่น
3. ข้อคำถามเกี่ยวกับการนำทักษะไปใช้เพื่อพัฒนาความสามารถในการแก้ไขปัญหาให้เด็กและเยาวชน โดยสำรวจในเรื่องวิธีการเผชิญสถานการณ์ที่ไม่สามารถแก้ไขได้
4. ข้อคำถามเกี่ยวกับการนำทักษะไปใช้เพื่อพัฒนาความสามารถในการตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตให้เด็กและเยาวชน โดยสำรวจในเรื่องการสนับสนุนแผนอนาคตที่วางไว้

จากการสัมภาษณ์โดยการสนทนากลุ่มผู้ปกครอง ได้ข้อสรุปดังนี้

1. ข้อคำถามเกี่ยวกับการนำทักษะไปใช้เพื่อพัฒนาความสามารถในการดูแลและควบคุมตนเองให้เด็กและเยาวชน โดยสำรวจในเรื่องความรับผิดชอบ ความภาคภูมิใจ การควบคุมอารมณ์ การเข้าใจตนเองและความกล้าทางจริยธรรม

1.1 ท่านมีแนวทางอย่างไร ในการฝึกเด็กและเยาวชนให้มีความรับผิดชอบในชีวิตประจำวัน

ตัวอย่างคำตอบ “สำหรับแม่ จะดูพื้นฐานของน้องเขาก่อน เวลาที่เขาอยู่กับปู่ย่า ก็อยู่กับเราจะไม่เหมือนกัน ปู่ย่าจะตามใจเพราะเป็นหลานชายคนเดียว พอมาอยู่ที่เรา จะเริ่มจากกิจเล็กๆ อย่างเรื่องห้องนอนของเขาจะต้องให้สะอาด เราจะตามทุกวัน เขาจะปิดกวาดเช็ดถูเอง จะดีขึ้นกว่าอยู่กับปู่ย่า ห้องเขาจะรกมาก”

“จะให้เขารู้จักเวลา จะบอกเขาว่ามีหน้าที่อะไร วันนี้ต้องรับส่งน้อง ก็ให้ตรงเวลา”

“จัดตารางให้เขาเวลาที่ไหนเวลาไหน เวลาทำงานเวลาไหน ต้องทำแบบนี้ๆ ทุกวันๆ”

จากคำตอบผู้ปกครอง จะเห็นได้ว่าการให้รับผิดชอบงานในแต่ละวัน ต้องมีการติดตามอย่างสม่ำเสมอ ให้ความสำคัญแม้จะเป็นงานที่ง่าย ซึ่งเป็นคุณลักษณะของการเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ ผู้ปกครองแบบเอาใจใส่ จะให้ความอบอุ่น ในขณะที่เด็กจะฝึกความมีวินัย กำหนดขอบเขตที่เหมาะสม ให้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและตัดสินใจ เป็นรูปแบบที่มีความเป็นประชาธิปไตยสูง

1.2 ท่านมีแนวทางอย่างไร ในการเสริมสร้างความภาคภูมิใจให้บุตรหลาน

ตัวอย่างคำตอบ “ลูกของแม่จะเป็นเด็กที่คิดช้า แม่จะไม่พูดอะไรที่มีความหมายกำกวม ต้องพูดตรงๆ ไปเลย เริ่มจากสิ่งเล็กๆ แค่ว่าช่วยเหลือเรา แม่ก็ชมว่าเราทำดีแล้ว หรือคำชมที่เข้าใจง่าย”

“ต่อกับคำตอบในข้อแรก ถ้าเขาทำตามตารางเวลาได้ ทำหน้าที่ได้ ก็จะชม”

จากคำตอบผู้ปกครอง จะเห็นได้ว่าการพูดชมเชยอย่างตรงไปตรงมา เป็นวิธีการที่สร้างความภาคภูมิใจให้แก่เด็กและเยาวชนได้ เพราะตามพัฒนาการของวัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการการยอมรับ เมื่อผู้ปกครองชื่นชมในความสามารถที่ถูกต้องของเด็กและเยาวชน เป็นการแสดงออกให้เห็นว่าเด็กและเยาวชนนั้น เป็นที่ยอมรับในครอบครัวและเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว

1.3 ท่านมีแนวทางอย่างไรในการฝึกเด็กและเยาวชนให้ควบคุมอารมณ์โกรธของตนเอง

ตัวอย่างคำตอบ “ก็จะบอกเขาอะ อย่างตอนที่เขาเรียกน้องอีกคนที่เราเอามาเลี้ยง เขาจะตะคอกใส่อารมณ์ แม่ก็จะบอกตอนนั้นเลยว่าไม่สมควรทำแบบนี้ อธิบายให้เขาฟัง ให้นึกถึงใจเขาใจเรา เวลาเราโดนตะคอกบ้างเราจะรู้สึกยังไง ตอนนั้นเขาก็ทำได้ในระดับหนึ่ง แต่เราก็ยังไม่พอใจเท่าไร แต่ก็ค่อยๆ ฝึกเขาไป”

“จะคอยพูดเตือนๆ ให้ใจเย็นๆ”

“บางครั้งจะแนะนำ เวลาโกรธเยอะๆ จะไล่ให้ไปอาบน้ำ”

จากคำตอบผู้ปกครอง จะเห็นได้ว่าการสื่อสาร เป็นทักษะที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจ การอธิบายเหตุผลจะช่วยให้เด็กและเยาวชนได้คิดไตร่ตรอง ผู้ปกครองกระตุ้นเตือนเป็นระยะๆ โดยไม่เพิกเฉยต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหา เป็นการตอบสนองพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน เพื่อลดพฤติกรรมไม่เหมาะสมนั้น

1.4 ท่านมีแนวทางอย่างไร ในการฝึกเด็กและเยาวชนเข้าใจความรู้สึกของตนเอง

ตัวอย่างคำตอบ “ตั้งแต่ไหนแต่ไร จะอยู่กับเขาแบบเป็นเพื่อน ถ้ามีความรู้สึกยังไงก็ให้บอกตรงๆ จะเน้นการสื่อสารมากกว่า แกชอบ ไม่ชอบอะไรก็บอกตรงๆ บางทีแกอยากจะแสดงความรักกับเรา จะเข้ามาหอมมาหอมได้เลย แม่เองจะไม่ขัด”

“เวลามีอะไรก็ให้บอกเลย เราจะไม่รำคาญ กล้าบอกเราได้เรื่อยๆ”

จากคำตอบผู้ปกครอง จะเห็นได้ว่าการเปิดโอกาสได้แสดงความรู้สึกของตนเอง โดยเฉพาะการแสดงความรู้สึกเชิงบวกกับผู้ปกครอง เช่นการแสดงความรัก ความใส่ใจ เมื่อเด็กและ

เยาวชนมีบุคคลที่เขาแสดงความรักด้วย จะเกิดความผูกพันความไว้วางใจ ได้เรียนรู้ที่จะแสดงความรู้สึกที่เหมาะสม เป็นสายใยที่เด็กและเยาวชนเข้าใจและรู้สึกได้ว่าผู้ปกครองให้ความสำคัญ

1.5 ท่านมีแนวทางอย่างไร ในการฝึกเด็กและเยาวชนให้กล้าคิดกล้าทำในสิ่งที่ถูกต้อง ตัวอย่างคำตอบ “จริงๆ แล้วน้องเป็นคนขาดความมั่นใจนะ ไม่กล้าแสดงออก เวลาจะไปไหนจะต้องให้แม่ไปด้วย อย่างจะไปซื้อของ เราก็เริ่มจากกิจง่ายๆ จะให้แกลองทำก่อน ผลจะเป็นยังไงแล้วค่อยบอกแม่ แล้วแม่ค่อยเสริมคอยช่วย”

“จะบอกทุกวัน มีอะไรก็ให้บอกนะ”

“จะทำเป็นตัวอย่างให้ดูก่อน แล้วค่อยบอกกว่าทำแบบนี้”

จากคำตอบผู้ปกครอง จะเห็นได้ว่าการให้เยาวชนได้ลองผิดลองถูก โดยอยู่ในความดูแลของผู้ปกครอง การเป็นที่ปรึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนเพื่อเป็นข้อมูลให้เลืกตัดสินใจ และการเป็นแบบอย่างที่ดี จะช่วยทำให้เด็กและเยาวชนได้เรียนรู้ประสบการณ์ชีวิตอย่างปลอดภัย ซึ่งพัฒนาการของวัยรุ่นเป็นวัยที่อยากรู้อยากลอง ไม่ว่าจะผลจากการอยากรู้อยากลองจะออกมาเป็นอย่างไร ผู้ปกครองคอยให้คำแนะนำเป็นที่ปรึกษา ประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้จะทำให้เด็กและเยาวชนเกิดความภาคภูมิใจในตนเองได้ สามารถหล่อหลอมให้กล้าคิดกล้าทำในสิ่งที่ถูกต้อง

2. ข้อคำถามเกี่ยวกับการนำทักษะไปใช้เพื่อพัฒนาความสามารถทางสังคมให้เด็กและเยาวชน โดยสำรวจในเรื่องการให้อภัย จิตอาสา การฟัง และการทำงานร่วมกับผู้อื่น

2.1 ท่านมีแนวทางอย่างไร ในการฝึกเด็กและเยาวชนเรียนรู้การให้อภัย

ตัวอย่างคำตอบ “จะทำเป็นแบบอย่างให้ลูกดู แม่เคยพาลูกไปด้วย เวลาแม่ทำผิดกับใครแล้วแม่ไปไหว้ขอโทษเขา อยากทำให้เขาเห็น สื่อให้เขารู้ อย่างเราทำผิดกับปู่กับย่านะ เราก็ขอโทษ เราก็มีความสุขใจ หรือบางทีจะบอกเขา เวลาเขาทำผิดอะไรแล้วจะถูกลงโทษ แม่ก็จะบอกว่าที่ทำเพราะรัก ถ้าไม่รักคงไม่มาใส่ใจแบบนี้”

“ถ้าเพื่อนทำผิดนิดๆ หน่อยๆ ก็บอกให้อภัยกัน อย่าใช้อารมณ์ แต่ถ้าเขาโกรธหนักๆ ก็ค่อยบอกให้ใจเย็นๆ จะไม่สนับสนุนให้ใช้ความรุนแรง”

จากคำตอบผู้ปกครอง จะเห็นได้ว่าผู้ปกครองจะเน้นการฝึกให้อภัยผู้อื่น โดยให้แสดงออกเป็นการกระทำที่ทำให้อีกฝ่ายลดอารมณ์เชิงลบที่เกิดจากความขัดแย้ง เช่น การขอโทษ การไม่โต้ตอบด้วยอารมณ์ เป็นต้น ผู้ปกครองบางรายใช้วิธีการทำแบบอย่างให้ดู เรียนรู้การขอโทษเมื่อรู้ตัวเองว่าผิด บางรายจะอยู่เคียงข้างคอยเตือน แนะนำ และไม่สนับสนุนวิธีการที่ไม่เหมาะสม ซึ่งเป็น

วิธีการเบื้องต้น การเรียนรู้การให้อภัยมีทั้งการให้อภัยผู้อื่นและการให้อภัยตนเอง การให้อภัยอย่างแท้จริงได้ จะต้องให้เวลาเด็กและเยาวชนได้เรียนรู้ต่อไป

2.2 ท่านเข้าใจว่าการเป็นผู้ฟังที่ดี ควรปฏิบัติอย่างไร

ตัวอย่างคำตอบ “เขาจะเป็นคนที่เงียบ ถึงแม้เขาจะถูกจะผิดยังไง เขาก็จะเงียบ แต่มักจะอธิบายให้เขาฟังตอนที่ผู้ใหญ่พูดกับเขา ว่าฟังให้จบก่อน ถ้าไม่เข้าใจอะไรก็ให้ถามตรงๆ”

“จะเป็นคนเฉยๆ พุดก็ฟัง แต่ถ้าไม่ถูกใจเขาก็เถียง”

จากคำตอบผู้ปกครอง จะเห็นได้ว่าเด็กและเยาวชนอยู่ในช่วงของการพัฒนาบุคลิกภาพ การเฉยหรือเงียบสำหรับเด็กและเยาวชนเป็นการสื่อสารด้วยท่าทางอย่างหนึ่ง ผู้ปกครองบางรายใช้วิธีการอธิบายและยกกรณีตัวอย่าง โดยรวมแล้วผู้ปกครองส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจถึงความหมายและลักษณะของผู้ฟังที่ดี จึงยังไม่มีแนวทางที่ชัดเจนในการฝึกปฏิบัติให้แก่เด็กและเยาวชน

2.3 ท่านมีแนวทางอย่างไร ในการฝึกเด็กและเยาวชนให้มีจิตอาสา

ตัวอย่างคำตอบ “จิตอาสาเขามีอยู่แล้ว เราฝึกเขาอยู่แล้วตั้งแต่เด็กๆ”

“เวลามีคนมาขอให้ช่วยเหลือ แม้ก็จะดูว่าเป็นเรื่องอะไร ก็จะทำให้เขาไปช่วย”

จากคำตอบผู้ปกครอง จะเห็นได้ว่าจิตอาสาเป็นคุณลักษณะเบื้องต้นที่ผู้ปกครองฝึกฝนให้เด็กและเยาวชนช่วยเหลือผู้อื่น เริ่มจากคนในบ้าน เพื่อนบ้าน ผู้ปกครองบางรายจะช่วยพิจารณาร่วมตัดสินใจด้วยว่า การช่วยเหลือผู้อื่นนั้นส่งผลเสียหรือเป็นอันตรายกับตัวเด็กและเยาวชนหรือไม่ นอกจากเป็นการฝึกให้เด็กและเยาวชนช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน ยังเป็นการฝึกให้เด็กและเยาวชนช่วยเหลือผู้อื่นโดยตนเองไม่เดือดร้อน เด็กและเยาวชนจะเรียนรู้ได้ว่าจิตอาสาทำให้เกิดความสุขใจที่ได้ช่วยเหลือผู้อื่น และสุขกายโดยตนเองไม่เดือดร้อน จะทำให้เด็กและเยาวชนมีจิตอาสาได้อย่างต่อเนื่อง

2.4 ท่านมีแนวทางอย่างไร ในการฝึกเด็กและเยาวชนให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

ตัวอย่างคำตอบ “จะบอกเขาให้เขาทำเต็มความสามารถของเขา ก่อน ถ้าเขาทำได้ไม่ได้ยังไงก็ค่อยว่ากัน เหมือนกับตอนที่เขาไปโรงเรียน แม้ก็จะบอกครู่ที่เขาช้าหน่อย เมื่อเขาได้รับมอบหมายงานคือขอให้ทำไป ให้ได้ส่ง ถ้าไม่เข้าใจก็ถามเพื่อนถามครู เคยมีเหตุการณ์ที่ครูมอบหมายให้พิมพ์งาน แกก็บอกครู่ว่าแกพิมพ์ช้า ครูก็ว่าไม่เป็นไรขอให้พิมพ์ ตกลงพอแกพิมพ์ส่งไป แกรู้สึกดีคือไม่มีใครมาดุดันแกด้วย ต้องให้เวลาแก”

“จะบอกให้อยู่กับคนอื่น แบบใจเย็นๆ ให้เรียนรู้งานไปก่อน”

“จะลองให้แกไปเรียนรู้ดู เวลาไปทำงานกับคนอื่น จะไม่พันสายตาเรา ถ้าเขาสนิทเขาก็ทำงานกับคนอื่นได้”

จากคำตอบผู้ปกครอง จะเห็นได้ว่าการให้รับผิดชอบงานด้วยตนเอง ให้ลองเรียนรู้ที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างเปิดใจ สร้างความไว้วางใจในระดับที่สามารถปรึกษาเรื่องงานที่ได้รับมอบหมายกับผู้อื่นได้ เป็นกระบวนการที่ผู้ปกครองฝึกให้เด็กและเยาวชนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น ทั้งนี้ผู้ปกครองยังต้องทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงให้การปรึกษาแนะนำเด็กและเยาวชนในด้านการปรับตัว ในขณะที่เดียวกันยังช่วยเป็นหูเป็นตา ทำความรู้จักเพื่อนร่วมงานของเด็กและเยาวชน เพื่อเป็นข้อมูลให้เด็กและเยาวชนปรับตัวกับเพื่อนที่ดี และหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีได้

3. ข้อคำถามเกี่ยวกับการนำทักษะไปใช้เพื่อพัฒนาความสามารถในการแก้ไขปัญหาให้เด็กและเยาวชน โดยสำรวจในเรื่องวิธีการเผชิญสถานการณ์ที่ไม่สามารถแก้ไขได้

3.1 ท่านมีแนวทางในการฝึกเด็กและเยาวชนอย่างไร เมื่อต้องเผชิญสถานการณ์ที่ไม่สามารถแก้ไขได้ด้วยตนเอง

ตัวอย่างคำตอบ “เวลาที่เขาแก้ปัญหาอะไรไม่ได้ เขาก็จะมาหาแม่มาหาปู่ย่าแล้วคะ เพราะเราเป็นที่พึ่งให้เขาได้”

“จะบอกเขาอยู่เป็นประจำว่า เวลามีปัญหาอะไรให้บอกแม่ ถ้าบอกแม่ไม่ได้ก็บอกญาติ อย่าแกเอง”

“จะสังเกตว่าเขาอยู่เงียบๆ เหมือนมีอะไรในใจ ก็จะเขาไปถาม บางครั้งจะไม่บอกเอง รอให้แม่ถาม”

จากคำตอบผู้ปกครอง จะเห็นได้ว่าผู้ปกครองจะพยายามเข้าไปมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของเด็กและเยาวชน การทำให้เด็กและเยาวชนเรียนรู้ว่าผู้ปกครองช่วยเหลือเขาได้ การให้ทางเลือกในการขอความช่วยเหลือ เช่น บางเรื่องให้บอกญาติที่ไว้วางใจหากไม่กล้าบอกแม่ การสังเกตพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง และการเข้าไปซักถามพูดคุย เป็นวิธีการที่ผู้ปกครองฝึกให้เด็กและเยาวชนมีทางเลือกในการแก้ไขปัญหาโดยขอความช่วยเหลือจากครอบครัว ผู้ปกครองไม่เพิกเฉยเมื่อเด็กและเยาวชนต้องเผชิญกับปัญหา การที่ผู้ปกครองอยู่เคียงข้างในยามที่มีทุกข์ ทำให้เด็กและเยาวชนเรียนรู้ได้ว่าไม่ได้ถูกทอดทิ้ง ทำให้เด็กและเยาวชนไว้วางใจและผูกพันกับครอบครัวมากขึ้น

4. ข้อคำถามเกี่ยวกับการนำทักษะไปใช้เพื่อพัฒนาความสามารถในการตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตให้เด็กและเยาวชน โดยสำรวจในเรื่องการสนับสนุนแผนอนาคตที่วางไว้

4.1 ท่านมีแนวทางอย่างไรในการสนับสนุนบุตรหลานของท่านให้ไปถึงเป้าหมายที่วางไว้

ตัวอย่างคำตอบ “ตอนนี้เขายกกว่าอยากเรียนให้จบ เรารู้ว่าลูกเราช้า แต่ก็ให้กำลังใจเขาอะ พยายามถามเกี่ยวกับการเรียน แล้วก็ชมเขาเมื่อเขาทำได้”

“ตอนนี้เขอยากทำงานก่อน เขามีเป้าหมายจะทำงาน แม้ก็ไปทำงานกับเขา ดูว่างงานไหนเป็นยังไง”

“เขาทำงานกับพ่อด้วยกัน จะคอยสอนเขาตอนที่ทำงานด้วยกัน”

“เรื่องเงินก็จะจำกัดให้เขา เช่นให้วันละ 50 บาท ที่เหลือเราก็เก็บให้”

จากคำตอบผู้ปกครอง จะเห็นได้ว่าผู้ปกครองจะรับรู้ว่าเด็กและเยาวชนมีเป้าหมายอะไร และจะมีส่วนร่วมสนับสนุนให้เป้าหมายนั้นสำเร็จ ในขณะที่ผู้ปกครองบางรายยังไม่ทราบเป้าหมายที่แน่ชัดของเด็กและเยาวชน แต่จะมุ่งเน้นจากสิ่งที่เยาวชนทำในปัจจุบัน เช่น การทำงาน และคอยเสริมทักษะควบคู่กันไป เช่น การวางแผนการใช้จ่ายเงิน ซึ่งจะเป็นต้นทุนให้เยาวชนมีการวางแผนเป้าหมายอื่นต่อไปได้

4.2 ท่านมีแนวทางอย่างไร ในการฝึกเด็กและเยาวชนทำตามแผนอนาคตของตนเอง

ตัวอย่างคำตอบ “คือตอนนี้ทำยังไงให้เขาจบม. 6 ก่อน ถ้าเขารักเขาชอบอะไรก็แล้วแต่ เห็นเขาชอบแข่งรถ เขามีแววเขาอาจจะไปเรียนช่างเฉพาะทาง แต่ต้องจบม. 6 ก่อน”

“พูดกับเขาว่าให้คิดไว้ว่าวันข้างหน้าจะทำอะไร”

จากคำตอบผู้ปกครอง จะเห็นได้ว่าผู้ปกครองจะมีส่วนร่วมในการทำตามแผนอนาคตของเด็กและเยาวชน ผู้ปกครองบางรายรู้วิธีการที่จะช่วยสนับสนุนตามศักยภาพของเด็กและเยาวชน ในขณะที่บางรายให้เด็กและเยาวชนรู้แผนอนาคตของตนเองก่อน จากนั้นผู้ปกครองจะเป็นผู้สนับสนุนภายหลัง

จากการสนทนากลุ่มกับผู้ปกครองในการพัฒนาความเข้มแข็งทางใจของเด็กและเยาวชน ด้วยคำถาม 12 ข้อคำถาม พบข้อสรุปได้ว่า ผู้ปกครองมีความเข้าใจในตัวเด็กและเยาวชน รู้พัฒนาการ ความสามารถ ใส่ใจความรู้สึกของเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นลักษณะการเลี้ยงดูของผู้ปกครองแบบเอาใจ มีวิธีการตอบสนองพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน เพื่อลดพฤติกรรมไม่เหมาะสมซึ่งสอดคล้องกับวิธีการอบรมเลี้ยงดูเด็กในรายละเอียดบางข้อ จากคู่มือความรู้สุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นโดยมีวิธีการดังนี้

1. การใช้เหตุผล โดยทำอย่างตรงไปตรงมา ใช้คำพูดที่ง่ายแต่สั้นไม่ยืดเยื้อ
2. การใช้ท่าทีที่หนักแน่นและจริงจัง ใช้ท่าทางหรือลงมือทำร่วมกับเด็กและเยาวชน
3. การช่วยหาทางเลือกที่หลากหลาย

4. เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น และความรู้สึก ออกมาทางคำพูดหรือท่าทางได้
5. การให้รางวัล เมื่อเด็กและเยาวชนแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม รางวัลที่ได้นั้น อาจเป็น การกอด ยิ้ม จับไหล่ คำชมเชย ฯลฯ โดยไม่จำเป็นที่รางวัลจะเป็นสิ่งของเสมอไป
6. เป็นแบบอย่างที่ดีให้เด็ก

กล่าวโดยสรุปว่า ความเข้มแข็งทางใจในเด็กและเยาวชนสามารถส่งเสริมให้เกิดขึ้นได้ในวิถีการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่น การมอบหมายงาน เมื่อเด็กและเยาวชนรับผิดชอบงานได้ย่อมก่อให้เกิดความภาคภูมิใจ ค้นพบความสำเร็จด้วยตนเอง การช่วยเหลือเพื่อนบ้าน เพื่อฝึกความเสียสละ และจิตอาสา เป็นต้น พ่อแม่หรือผู้ปกครองมีส่วนสำคัญที่จะช่วยพัฒนาความเข้มแข็งทางใจในเด็กและเยาวชนได้จากการเลี้ยงดูที่เหมาะสมกับพัฒนาการในแต่ละช่วงวัย วุฒิภาวะ ทั้งนี้จะช่วยให้ความเข้มแข็งทางใจในเด็กและเยาวชนมีความคงทนยั่งยืน กระทั่งสามารถพัฒนาเป็นคุณสมบัติที่ติดตัวไปจนถึงวัยผู้ใหญ่หรือวัยทำงาน

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ภาคผนวก ซ

กิจกรรมกลุ่มโดยใช้การมีส่วนร่วมของครอบครัว

Prince of Songkhla University
Pattani Campus

ผลตรวจสอบความตรงของเนื้อหาภารกิจกรม

เกณฑ์การประเมินความสอดคล้อง (Index of consistency : IOC) ของผู้เชี่ยวชาญมีดังนี้

ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าถูกต้อง สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ให้คะแนน -1 หมายถึง ไม่ถูกต้อง ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ตารางที่ 19 วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อกิจกรรมรูปแบบการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางใจแก่เด็กและเยาวชนด้วยกรรมมีส่วนร่วมของครอบครัว (กิจกรรมสำหรับเด็กและเยาวชน)

กิจกรรมสำหรับเด็กและเยาวชน	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ คนที่			รวม	ค่า IOC
	1	2	3		
1. สานความสัมพันธ์	+1	+1	+1	3	1.00
2. รู้จักตัวเอง	0	0	+1	1	.33
3. ทำหน้าที่ ด้วยความรัก	+1	+1	+1	3	1.00
4. ส่งสาร สร้างสัมพันธ์	-1	+1	+1	1	.33
5. ปรับตัวล้อมรั้วรัก	-1	+1	+1	1	.33

ตารางที่ 20 วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อกิจกรรมรูปแบบการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางใจแก่เด็กและเยาวชนด้วยการมีส่วนร่วมของครอบครัว (กิจกรรมสำหรับผู้ปกครอง)

กิจกรรมสำหรับผู้ปกครอง	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า IOC
	1	2	3		
1. สานความสัมพันธ์	+1	+1	+1	3	1.00
2. ทำหน้าที่ ด้วยความรัก	+1	+1	+1	3	1.00
3. ส่งสารสร้างสัมพันธ์	-1	+1	+1	1	.33
4. เข้าใจตัวเอง เข้าใจผู้อื่น	-1	+1	+1	1	.33
5. เอาใจเขา มาใส่ใจเรา	-1	+1	+1	1	.33
6. ปรับสัณนิต จิตแจ่มใส	0	+1	+1	2	.66

ตารางที่ 21 วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อกิจกรรมรูปแบบการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางใจแก่เด็กและเยาวชนด้วยการมีส่วนร่วมของครอบครัว (กิจกรรมสำหรับเด็กและเยาวชนพร้อมผู้ปกครอง)

กิจกรรมสำหรับเด็กและเยาวชนพร้อมผู้ปกครอง	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า IOC
	1	2	3		
1. ข้อตกลงของพวกเรา	+1	+1	+1	3	1.00
2. ความไว้วางใจ	+1	+1	+1	3	1.00
3. ฟังเพื่อเข้าใจ	-1	+1	+1	1	.33

ตารางที่ 21 (ต่อ)

กิจกรรมสำหรับเด็กและเยาวชน พร้อมผู้ปกครอง	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ คนที่			รวม	ค่า IOC
	1	2	3		
4. ฟังเพียงนัดจิตผูกพัน	0	+1	+1	2	.66
5. ภาษากาย	-1	+1	+1	1	.33
6. ไม่เข้าใจ ทำอย่างไรดี	-1	+1	+1	1	.33
7. ภารกิจร่วมกัน	0	+1	+1	2	.66
8. คิดต่าง แต่ใจเดียวกัน	0	+1	+1	2	.66
9. เปลี่ยนเป็นครูผู้ช่วยใจ	0	+1	+1	2	.66
10. ทบทวนตน	+1	+1	+1	3	1.00
11. ปัญหาทุกอย่าง	+1	+1	+1	3	1.00
12. สื่อแทนใจ	-1	+1	+1	1	.33
13. ต้นไม้แห่งการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
14. คำมั่นสัญญา	0	+1	+1	2	.66
15. ร่วมด้วยช่วยกัน	0	+1	+1	2	.66
16. สรุปกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1.00

หมายเหตุ กิจกรรมที่มีค่าความสอดคล้อง (Index of consistency : IOC) ของผู้เชี่ยวชาญที่ .50 ขึ้นไป ถือว่าเป็นกิจกรรมที่ใช้ในการทดลองได้ รวม 17 กิจกรรม นำกิจกรรมมาปรับตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และนำไปทดลองใช้กับกลุ่มขนาดเล็ก (Pilot study) กับผู้ปกครองที่มาเยี่ยมเยียน หรือผู้ปกครองกับเยาวชนที่มารายงานตัวที่สถานพินิจฯ จ.ปัตตานี มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 22 รายละเอียดกิจกรรมรูปแบบการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางใจแก่เด็กและเยาวชนด้วยการมีส่วนร่วมของครอบครัว (กิจกรรมสำหรับเด็กและเยาวชน)

ครั้งที่/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
1 สานความสัมพันธ์	1. เพื่อประเมินทัศนคติของสมาชิก 2. เพื่อสร้างความคุ้นเคยก่อนเริ่มกิจกรรมหลัก	<p>ขั้นเริ่มต้น</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ให้สมาชิกแนะนำตัวทีละคน ซึ่งผู้ดำเนินกิจกรรมควรฟังอย่างตั้งใจ จากนั้นจึงแจ้งกติกาของกิจกรรมสนทนาการดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> - ให้สมาชิก นับเลข 1-50 และให้ปรบมือเมื่อนับถึงเลขที่มีเลข 3 กับ 7 เช่น 3 , 7, 13, 17 เป็นต้น - สมาชิกที่ไม่ได้ปรบมือ หรือนับเลขผิด ให้บอกค่าแทนตัวเอง 1 คำ (อาจจะพยางค์เดียวหรือหลายพยางค์) ซึ่งผู้ดำเนินกิจกรรมควรสอบถามความเข้าใจของสมาชิก เพื่อให้เกิดความเข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน 2. ดำเนินกิจกรรมสนทนาการประมาณ 5-6 รอบ ผู้ดำเนินกิจกรรมควรสังเกตบรรยากาศภายในกลุ่ม และความร่วมมือของสมาชิกแต่ละคน <p>ขั้นดำเนินการ</p> <ol style="list-style-type: none"> 3. จากนั้นให้กระดาษสีสมาชิกคนละ 2 สี และกำหนดให้เขียนความคาดหวังในกระดาษสีแผ่นที่ 1 เป็นความรู้สึกของสมาชิกที่มีต่อกิจกรรมที่จะต้องทำร่วมกันในครั้งต่อไป ส่วนกระดาษสีอีกแผ่นให้เขียนความกังวล ผู้ดำเนินกิจกรรมสามารถสังเกตและใส่ใจสมาชิกแต่ละคน (ผู้วิจัยได้แจ้งวัตถุประสงค์ของงานวิจัยตามหลักพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่างก่อนทำกิจกรรมนี้) 4. ให้สมาชิกแต่ละคนนำกระดาษสีมาติดที่กระดานที่เตรียมไว้ โดยแยกเป็นหัวข้อความคาดหวังและความกังวล 5. ให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันสรุปประเด็นที่ละหัวข้อ โดยผู้ดำเนินกิจกรรมต้องสรุปความและทำให้กระจ่าง เพื่อให้สมาชิกเข้าใจ ทั้งนี้ต้องเปิดโอกาสให้สมาชิกซักถามเพิ่มเติม <p>ขั้นยุติกลุ่ม</p> <ol style="list-style-type: none"> 6. ให้สมาชิกร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรม เพื่อให้สมาชิกเรียนรู้ที่จะสะท้อนความรู้สึกและเนื้อหาด้วยตัวเอง

ตารางที่ 22 (ต่อ)

ครั้งที่ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
2 ทำหน้าที่ ด้วยความรัก	เพื่อประเมิน ทัศนคติของ สมาชิกต่อ บทบาทใน ครอบครัว ของตนเอง	<p>ขั้นเริ่มต้น</p> <p>1. ผู้ดำเนินกิจกรรมทักทายสมาชิกกลุ่ม ซึ่งผู้ดำเนินกิจกรรมสังเกตสีหน้าท่าทีของสมาชิกกลุ่มได้ก่อนเริ่มกิจกรรม จากนั้นชวนให้ทบทวนกิจกรรมที่ผ่านมา (และผู้ดำเนินกิจกรรมซ้ำความในประเด็นที่สำคัญ)</p> <p>ขั้นดำเนินการ</p> <p>2. ให้สมาชิกแบ่งเป็นกลุ่มย่อย และให้แต่ละกลุ่มเขียนบทบาทหน้าที่ของตนเอง ที่มีต่อครอบครัว ผู้ดำเนินกิจกรรมสังเกตการณ์มีส่วนร่วมในกลุ่มของสมาชิกแต่ละคน ในขณะเดียวกันใช้ทักษะการเจียบ เพื่อให้สมาชิกกลุ่มปรึกษาหารือกัน ทั้งนี้พร้อมให้การใส่ใจต่อคำถามของสมาชิกที่ซักถาม</p> <p>3. ให้สมาชิกกลุ่มย่อยสนทนากันถึงบทบาทหน้าที่ในครอบครัวที่ ไม่สามารถปฏิบัติได้ในทุกวันนี้ โดยผู้ดำเนินกิจกรรมไม่ตีตราว่าผิดหรือถูก</p> <p>4. ชวนให้สมาชิกสนทนากลุ่มย่อย ถึงข้อจำกัดในการทำหน้าที่ในครอบครัว และหาวิธีการแก้ไขข้อจำกัดนั้น</p> <p>5. ให้สมาชิกมารวมกลุ่มใหญ่ ผู้ดำเนินกิจกรรมชวนให้สมาชิกสะท้อนเนื้อหาที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรม</p> <p>ขั้นยุติกลุ่ม</p> <p>6. ผู้ดำเนินกิจกรรมสรุปความจากที่สมาชิกร่วมกันสะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรม ทั้งสองท่ายโดยใช้ทักษะการเผชิญหน้าให้สมาชิกนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน และให้กำลังใจสมาชิกที่พร้อมจะเรียนรู้การเปลี่ยนแปลงตัวเอง</p>

ตารางที่ 23 รายละเอียดกิจกรรมรูปแบบการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางใจแก่เด็กและเยาวชนด้วยการมีส่วนร่วมของครอบครัว (กิจกรรมสำหรับผู้ปกครอง)

ครั้งที่ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
1 สานความสัมพันธ์	1. เพื่อประเมินทัศนคติของสมาชิก 2. เพื่อสร้างความคุ้นเคยกันก่อนเริ่มกิจกรรมหลัก	<p>ขั้นเริ่มต้น</p> <p>1. ให้สมาชิกแนะนำตัวทีละคน ซึ่งผู้ดำเนินกิจกรรมควรฟังอย่างตั้งใจ จากนั้นจึงแจ้งกติกาของกิจกรรมสนทนาการครั้งนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ให้สมาชิก นับเลข 1-50 และให้ปรบมือเมื่อนับถึงเลขที่มีเลข 3 กับ 7 เช่น 3 , 7, 13, 17 เป็นต้น - สมาชิกที่ไม่ได้ปรบมือ หรือนับเลขผิด ให้บอกค่าแทนตัวเอง 1 คำ (อาจจะพยางค์เดียวหรือหลายพยางค์) ซึ่งผู้ดำเนินกิจกรรมควรสอบถามความเข้าใจของสมาชิก เพื่อให้เกิดความเข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน <p>2. ดำเนินกิจกรรมสนทนาการประมาณ 5-6 รอบ ผู้ดำเนินกิจกรรมควรสังเกต บรรยากาศภายในกลุ่ม และความร่วมมือของสมาชิกแต่ละคน</p> <p>ขั้นดำเนินการ</p> <p>3. จากนั้นให้กระดาษสีสมาชิกคนละ 2 สี และกำหนดให้เขียนความคาดหวังในกระดาษสีแผ่นที่ 1 เป็นความรู้สึกของสมาชิกที่มีต่อกิจกรรมที่จะต้องทำร่วมกันในครั้งต่อไป ส่วนกระดาษสีอีกแผ่นให้เขียนความกังวล ผู้ดำเนินกิจกรรมสามารถสังเกตและใส่ใจ สมาชิกแต่ละคน (ผู้วิจัยได้แจ้งวัตถุประสงค์ของงานวิจัยตามหลักพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่างก่อนทำกิจกรรมนี้)</p> <p>4. ให้สมาชิกแต่ละคนนำกระดาษสีมาติดที่กระดานที่เตรียมไว้ โดยแยกเป็นหัวข้อความคาดหวังและความกังวล</p> <p>5. ให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันสรุปประเด็นที่ละหัวข้อ โดยผู้ดำเนินกิจกรรมต้องสรุปความและทำให้กระจ่าง เพื่อให้สมาชิกเข้าใจ ทั้งนี้ต้องเปิดโอกาสให้สมาชิกซักถามเพิ่มเติม</p> <p>ขั้นยุติกลุ่ม</p> <p>6. ให้สมาชิกร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรม เพื่อให้สมาชิกเรียนรู้ที่จะสะท้อนความรู้สึกและเนื้อหาด้วยตัวเอง</p>

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ครั้งที่ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
2 ทำหน้าที่ ด้วยความรัก	1. เพื่อเรียนรู้ การเลี้ยงดู แบบเอาใจใส่ 2. เพื่อเรียนรู้ ประสบการณ์ ที่แตกต่าง ระหว่าง สมาชิกกลุ่ม	<p>ขั้นเริ่มต้น</p> <p>1. ผู้ดำเนินกิจกรรมทักทายสมาชิกกลุ่ม ซึ่งผู้ดำเนินกิจกรรมสังเกตสีหน้าท่าทีของสมาชิกกลุ่มได้ก่อนเริ่มกิจกรรม จากนั้นชวนให้ทบทวนกิจกรรมที่ผ่านมา และผู้ดำเนินกิจกรรมชี้ความในประเด็นที่สำคัญ</p> <p>ขั้นดำเนินการ</p> <p>2. ให้สมาชิกแบ่งเป็นกลุ่มย่อย และให้แต่ละกลุ่มเขียนบทบาทหน้าที่ของตนเอง ที่มีต่อครอบครัว ผู้ดำเนินกิจกรรมสังเกตสมาชิกแต่ละคน ต่อการมีส่วนร่วมในกลุ่ม ในขณะเดียวกันใช้ทักษะการเจียบ เพื่อให้สมาชิกกลุ่มปรึกษาหารือกัน พร้อมให้การใส่ใจต่อคำถามของสมาชิกที่ซักถาม</p> <p>3. ให้สมาชิกกลุ่มย่อยสนทนาในกลุ่ม ถึงบทบาทหน้าที่ในครอบครัวที่ไม่สามารถปฏิบัติได้ในทุกวันนี้ โดยผู้ดำเนินกิจกรรมไม่ตีตราว่าผิดหรือถูก</p> <p>4. ชวนให้สมาชิกสนทนากลุ่มย่อย ถึงข้อจำกัดในการทำหน้าที่ในครอบครัว และหาวิธีการแก้ไขข้อจำกัดนั้น</p> <p>5. ให้สมาชิกมารวมกลุ่มใหญ่ ผู้ดำเนินกิจกรรมชวนให้สมาชิกสะท้อนเนื้อหาที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรม</p> <p>ขั้นยุติกลุ่ม</p> <p>6. ผู้ดำเนินกิจกรรมสรุปความจากที่สมาชิกร่วมกันสะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรม ทั้งลองท้าทายโดยใช้ทักษะการเผชิญหน้า ให้สมาชิกนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน และให้กำลังใจสมาชิกที่พร้อมจะเรียนรู้การเปลี่ยนแปลงตัวเอง</p>

หมายเหตุ สำหรับกิจกรรมนี้ ในขั้นทำ Pilot study ผู้ปกครองไม่มีคำตอบในขั้นดำเนินการขั้นที่ 3 ผู้ดำเนินกิจกรรมจึงชี้แนะให้สนทนาถึงบทบาทหน้าที่ในการเลี้ยงดูบุตรวัยรุ่น

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ครั้งที่ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
3 ปรับทัศนคติ แจ่มใส	1. เพื่อเรียนรู้การ เป็นแบบอย่างที่ดี ในการจัดการ ปัญหา 2. เพื่อให้สมาชิก เรียนรู้ถึงการ สื่อสาร ภาษา พูดที่เหมาะสม	<p>ขั้นเริ่มต้น</p> 1. ผู้ดำเนินกิจกรรมทักทายสมาชิกกลุ่ม ซึ่งผู้ดำเนินกิจกรรม สังเกตสีหน้าท่าทีของสมาชิกกลุ่มได้ก่อนเริ่มกิจกรรม จากนั้น ชวนให้ทบทวนกิจกรรมที่ผ่านมา และผู้ดำเนินกิจกรรม เข้าความในประเด็นที่สำคัญ 2. ผู้ดำเนินกิจกรรมชี้แจงวัตถุประสงค์ของกิจกรรม เปิดโอกาส ให้สมาชิกซักถาม ผู้ดำเนินกิจกรรมต้องฟังอย่างใส่ใจและทำให้ กระจ่าง เพื่อให้สมาชิกเรียนรู้และเข้าใจไปด้วยกัน <p>ขั้นดำเนินการ</p> 3. ให้สมาชิกแบ่งเป็นกลุ่มย่อย ระดมสมองและสนทนาในกลุ่ม ถึงหัวข้อ 4 หัวข้อ คือ คำพูดที่ได้ยินแล้วทำให้บุตรหลานเสียใจ ท่าทางที่เห็นแล้วทำให้บุตรหลานเสียใจ สาเหตุของการแสดง คำพูด ท่าทางที่ทำให้บุตรหลานเสียใจ 4. ผู้ดำเนินกิจกรรม ให้สมาชิกแต่ละกลุ่มระดมสมองอีกครั้ง เพื่อหาแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมด้านคำพูดและท่าทาง 5. ผู้ดำเนินกิจกรรมชวนให้สมาชิก สะท้อนความรู้สึกและ เนื้อหาความสำคัญของกิจกรรมนี้ <p>ขั้นยุติกลุ่ม</p> 6. ผู้ดำเนินกิจกรรมสรุปความ จากที่สมาชิกร่วมกันสะท้อน สิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรม ทั้งลองท้าทายโดยใช้ทักษะ การเผชิญหน้า ให้สมาชิกร่วมกันปฏิบัติในชีวิตประจำวัน และให้ กำลังใจสมาชิกที่พร้อมจะเรียนรู้การเปลี่ยนแปลงตัวเอง

ตารางที่ 24 รายละเอียดกิจกรรมรูปแบบการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางใจแก่เด็กและเยาวชนด้วยการมีส่วนร่วมของครอบครัว (กิจกรรมสำหรับเด็กและเยาวชนพร้อมผู้ปกครอง)

ครั้งที่ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
1 ข้อตกลงของ พวกเรา	1. เพื่อประเมินทัศนคติของสมาชิกกลุ่มผู้ปกครองและกลุ่มเด็ก/เยาวชน 2. เพื่อเรียนรู้การแสดงความคิดเห็น การรับฟัง และการให้เหตุผลที่เหมาะสมในกลุ่มใหญ่	ขั้นเริ่มต้น 1. ผู้ดำเนินกิจกรรมทักทายสมาชิกกลุ่ม ซึ่งผู้ดำเนินกิจกรรมสังเกตสีหน้าท่าทีของสมาชิกกลุ่มได้ก่อนเริ่มกิจกรรม จากนั้นชวนให้ทบทวนกิจกรรมที่ผ่านมา และผู้ดำเนินกิจกรรมเข้าความในประเด็นที่สำคัญ 2. ผู้ดำเนินกิจกรรมชี้แจงวัตถุประสงค์ของกิจกรรม เปิดโอกาสให้สมาชิกซักถาม ผู้ดำเนินกิจกรรมต้องฟังอย่างใส่ใจและทำให้กระจ่าง เพื่อให้สมาชิกเรียนรู้และเข้าใจไปด้วยกัน ขั้นดำเนินการ 3. ผู้ดำเนินกิจกรรมนำข้อตกลงของกลุ่มผู้ปกครองและกลุ่มเด็ก/เยาวชน มาวางเทียบเคียงกัน ให้สมาชิกร่วมกันระดมสมองและสนทนาในกลุ่มเพื่อหาข้อตกลงร่วมกัน 4. ผู้ดำเนินกิจกรรม ให้สมาชิกทบทวนข้อตกลงร่วมกัน เพื่อใช้ในการรวมกลุ่มระหว่างผู้ปกครองและกลุ่มเด็ก/เยาวชน 5. ผู้ดำเนินกิจกรรมเปิดโอกาส และสร้างบรรยากาศให้มีการแสดงความคิดเห็นในทางสร้างสรรค์ ขั้นยุติกลุ่ม 6. ผู้ดำเนินกิจกรรมสรุปความ จากที่สมาชิกร่วมกันสะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรม ให้สมาชิกนำไปปฏิบัติตลอดการเข้าร่วมกิจกรรม และให้กำลังใจสมาชิกให้พร้อมที่จะเรียนรู้ร่วมกัน

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ครั้งที่ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
2 ความไว้วางใจ	<p>1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพให้สมาชิกกลุ่ม ผู้ปกครอง และ กลุ่ม เด็ก/เยาวชน</p> <p>2. เพื่อเรียนรู้ การสร้างความไว้วางใจให้สมาชิกกลุ่ม</p>	<p>ขั้นเริ่มต้น</p> <p>1. ผู้ดำเนินกิจกรรมทักทายสมาชิกกลุ่ม จากนั้นชวนให้ทบทวนกิจกรรมที่ผ่านมาและทบทวนข้อตกลงร่วมกัน ซึ่งผู้ดำเนินกิจกรรมใช้ทักษะเข้าความในประเด็นที่สำคัญได้</p> <p>2. ผู้ดำเนินกิจกรรมชี้แจงวัตถุประสงค์ของกิจกรรม เปิดโอกาสให้สมาชิกซักถาม ผู้ดำเนินกิจกรรมต้องฟังอย่างใส่ใจและทำให้กระจ่าง เพื่อให้สมาชิกเรียนรู้และเข้าใจไปด้วยกัน</p> <p>ขั้นดำเนินการ</p> <p>3. ผู้ดำเนินกิจกรรมให้สมาชิกกลุ่มผู้ปกครองและกลุ่มเด็ก/เยาวชนจับคู่ในครอบครัวของตนเอง</p> <p>4. ผู้ดำเนินกิจกรรม ให้สมาชิกคนใดคนหนึ่งปิดตา สมาชิกอีกคนต้องจูง เพื่อหลบหลีกสมาชิกคู่อื่น (ผู้ดำเนินกิจกรรมเน้นให้สมาชิกระลึกถึงความปลอดภัย) จากนั้นให้สมาชิกสลับบทบาทกัน</p> <p>5. ให้สมาชิกแบ่งเป็นกลุ่มย่อย (ให้ผู้ปกครองกับเด็ก/เยาวชนนั่งเป็นคู่กัน) และสนทนากันภายในกลุ่ม โดยผู้ดำเนินกิจกรรมเปิดโอกาส และสร้างบรรยากาศให้มีการแสดงความคิดเห็นในทางสร้างสรรค์</p> <p>ขั้นยุติกลุ่ม</p> <p>6. ให้สมาชิกร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรม ผู้ดำเนินกิจกรรมสรุปความจากที่สมาชิกร่วมกันสะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรม</p>

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ครั้งที่ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
3 ฟังเพียงนิด จิตผูกพัน	เพื่อให้สมาชิก นำทักษะที่ได้มา ประยุกต์ใช้ใน ครอบครัว และ การดำเนิน ชีวิตประจำวัน	<p>ขั้นเริ่มต้น</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้ดำเนินกิจกรรมทักทายสมาชิกกลุ่ม จากนั้นชวนให้ทบทวนกิจกรรมที่ผ่านมาและทบทวนข้อตกลงร่วมกัน ซึ่งผู้ดำเนินกิจกรรมใช้ทักษะสร้างความในประเด็นที่สำคัญได้ 2. ผู้ดำเนินกิจกรรมชี้แจงวัตถุประสงค์ของกิจกรรม เปิดโอกาสให้สมาชิกซักถาม ผู้ดำเนินกิจกรรมต้องฟังอย่างใส่ใจและทำให้กระจ่าง เพื่อให้สมาชิกเรียนรู้และเข้าใจไปด้วยกัน <p>ขั้นดำเนินการ</p> <ol style="list-style-type: none"> 3. ผู้ดำเนินกิจกรรมให้สมาชิกกลุ่มผู้ปกครองและกลุ่มเด็ก/เยาวชน จับคู่ในครอบครัวของตนเอง 4. ให้สมาชิกกลุ่มเด็ก/เยาวชนเล่าให้ผู้ปกครองของตนเองฟังเกี่ยวกับข้อดี ข้อควรปรับปรุง หรือความใฝ่ฝันในอนาคตของตนเอง โดยผู้ปกครองต้องสรุปเนื้อหาที่บุตรหลานเล่าให้ฟังได้ 5. ผู้ดำเนินกิจกรรมสุ่มถามเด็ก/เยาวชน โดยสร้างบรรยากาศให้เอื้อต่อการแสดงออกอย่างอิสระและสร้างสรรค์ 6. ให้สมาชิกแบ่งเป็นกลุ่มย่อย (ให้ผู้ปกครองกับเด็ก/เยาวชนนั่งเป็นคู่กัน) และสนทนากันภายในกลุ่ม โดยผู้ดำเนินกิจกรรมเปิดโอกาส และสร้างบรรยากาศให้มีการแสดงความคิดเห็น <p>ขั้นยุติกลุ่ม</p> <ol style="list-style-type: none"> 7. ให้สมาชิกร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรม ผู้ดำเนินกิจกรรมสรุปความจากที่สมาชิกร่วมกันสะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรม

หมายเหตุ สำหรับกิจกรรมนี้ ในขั้นทำ Pilot study ในขั้นดำเนินการขั้นที่ 4 ผู้ดำเนินกิจกรรมเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนวาดรูปตนเองและเขียนข้อดี 5 ข้อ ข้อควรปรับปรุง 3 ข้อ หรือความใฝ่ฝันในอนาคตของตนเอง ก่อนที่จะทำกิจกรรมร่วมกับผู้ปกครอง

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ครั้งที่ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
4 ภารกิจ ร่วมกัน	เพื่อให้สมาชิก นำ ท ก ษ ะ ที่ ได้มาประยุกต์ใช้ ในครอบครัว และการดำเนิน ชีวิตประจำวัน	<p>ขั้นเริ่มต้น</p> <p>1. ผู้ดำเนินกิจกรรมทักทายสมาชิกกลุ่ม จากนั้นชวนให้ทบทวนกิจกรรมที่ผ่านมาและทบทวนข้อตกลงร่วมกัน ซึ่งผู้ดำเนินกิจกรรมใช้ทักษะสร้างความในประเด็นที่สำคัญได้</p> <p>2. ผู้ดำเนินกิจกรรมชี้แจงวัตถุประสงค์ของกิจกรรม เปิดโอกาสให้สมาชิกซักถาม ผู้ดำเนินกิจกรรมต้องฟังอย่างใส่ใจและทำให้กระจ่าง เพื่อให้สมาชิกเรียนรู้และเข้าใจไปด้วยกัน</p> <p>ขั้นดำเนินการ</p> <p>3. ผู้ดำเนินกิจกรรมให้สมาชิกกลุ่มผู้ปกครองและกลุ่มเด็ก/เยาวชน จับคู่ในครอบครัวของตนเอง</p> <p>4. ให้สมาชิกกลุ่มเด็ก/เยาวชน นำผลงานจากกิจกรรมทำหน้าที่ด้วยความรักเล่าให้ผู้ปกครองของตนเองฟัง ถึงหน้าที่ในครอบครัวที่ตนเองปฏิบัติได้ไม่ดีเท่าที่ควร โดยผู้ดำเนินกิจกรรมขอความร่วมมือให้แต่ละครอบครัวฟังอย่างตั้งใจและใส่ใจ</p> <p>5. จากนั้นผู้ดำเนินกิจกรรมให้สลับบทบาท ให้ผู้ปกครอง เล่าถึงบทบาทจากกิจกรรมทำหน้าที่ ด้วยความรัก ถึงหน้าที่ในครอบครัวที่ตนเองปฏิบัติได้ไม่ดีเท่าที่ควร ผู้ดำเนินกิจกรรมสังเกตการณ์มีส่วนร่วมของแต่ละครอบครัว</p> <p>6. ผู้ดำเนินกิจกรรมชวนให้แต่ละครอบครัว พิจารณาความสำคัญในบทบาทหน้าที่ของแต่ละคน และวิธีการปรับเปลี่ยนที่จะทำหน้าที่ของตนเองให้ดีขึ้น</p> <p>7. จากนั้นให้สมาชิกแบ่งเป็นกลุ่มย่อย (ให้ผู้ปกครองกับเด็ก/เยาวชนนั่งเป็นคู่กัน) และสนทนากันภายในกลุ่ม โดยผู้ดำเนินกิจกรรมเปิดโอกาส และสร้างบรรยากาศให้มีการแสดงความคิดเห็น</p> <p>ขั้นยุติกลุ่ม</p> <p>8. ให้สมาชิกร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรม ผู้ดำเนินกิจกรรมสรุปความจากที่สมาชิกร่วมกันสะท้อน</p>

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ครั้งที่ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
5 คิดต่าง แต่ใจเดียวกัน	<p>1. เพื่อให้สมาชิก เรี ย น รู้ ถึง ทัศนคติของ ตนเองและผู้อื่น</p> <p>2. เพื่อให้สมาชิก เรียนรู้ทัศนคติ ที่แตกต่าง และ การยอมรับ ทัศนคติที่ แตกต่าง</p>	<p>ขั้นเริ่มต้น</p> <p>1.ผู้ดำเนินกิจกรรมทักทายสมาชิกกลุ่ม จากนั้นชวนให้ทบทวน กิจกรรมที่ผ่านมาและทบทวนข้อตกลงร่วมกัน ซึ่งผู้ดำเนิน กิจกรรมใช้ทักษะเข้าใจความในประเด็นที่สำคัญได้</p> <p>2.ผู้ดำเนินกิจกรรมชี้แจงวัตถุประสงค์ของกิจกรรม เปิดโอกาสให้ สมาชิกซักถาม ผู้ดำเนินกิจกรรมต้องฟังอย่างใส่ใจและทำให้ กระจ่าง เพื่อให้สมาชิกเรียนรู้และเข้าใจไปด้วยกัน</p> <p>ขั้นดำเนินการ</p> <p>3.ผู้ดำเนินกิจกรรมอธิบายให้สมาชิกกลุ่มผู้ปกครองและกลุ่มเด็ก/ เยาวชน ช่วยกันพิจารณาประโยคเพื่อแสดงความคิดเห็น 9 ประโยค (ใบงานกิจกรรม คิดต่าง แต่ใจเดียวกัน) โดยให้สมาชิก แต่ละคน เลือกความคิดเห็นระหว่าง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย และ ไม่แน่ใจ</p> <p>4.ผู้ดำเนินกิจกรรมแบ่งพื้นที่เป็น 3 ส่วน เพื่อให้มีการแบ่งกลุ่มที่ มีความคิดเห็นระหว่าง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย และไม่แน่ใจ จากนั้นให้พิจารณาทีละประโยค และให้สมาชิกแต่ละคนเลือก พื้นที่ความคิดเห็นที่ตรงกับตนเอง</p> <p>5.ผู้ดำเนินกิจกรรม สุ่มตัวแทนสมาชิกเพื่ออธิบายเหตุผลของ แต่ ละความคิดเห็นทีละประโยค จนครบ 9 ประโยค โดยมีข้อตกลง ร่วมกันว่า ระหว่างที่สมาชิกอธิบายเหตุผลของตนเอง ไม่ควรมี การพูดแทรกหรือโต้แย้งทันที</p> <p>6.จากนั้นให้สมาชิกแบ่งเป็นกลุ่มย่อย (ให้ผู้ปกครองกับเด็ก/ เยาวชนนั่งเป็นคู่กัน) และสนทนากันภายในกลุ่ม โดยผู้ดำเนินกิจกรรม เปิดโอกาสและสร้างบรรยากาศให้มีการแสดงความคิดเห็นอย่าง อิสระและเหมาะสม</p> <p>ขั้นยุติกลุ่ม</p> <p>7.ให้สมาชิกร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรม ผู้ดำเนินกิจกรรม สรุปความจากที่สมาชิกร่วมกันสะท้อน</p>

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ครั้งที่ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
6 เปลี่ยนเป็น ครูรู้ด้วยใจ	เพื่อให้สมาชิก นำทักษะที่ได้มา ประยุกต์ใช้ใน ครอบครัว และ การดำเนิน ชีวิตประจำวัน	<p>ขั้นเริ่มต้น</p> <ol style="list-style-type: none"> ผู้ดำเนินกิจกรรมทักทายสมาชิกกลุ่ม จากนั้นชวนให้ทบทวนกิจกรรมที่ผ่านมาและทบทวนข้อตกลงร่วมกัน ซึ่งผู้ดำเนินกิจกรรมใช้ทักษะสร้างความในประเด็นที่สำคัญได้ ผู้ดำเนินกิจกรรมชี้แจงวัตถุประสงค์ของกิจกรรม เปิดโอกาสให้สมาชิกซักถาม ผู้ดำเนินกิจกรรมต้องฟังอย่างใส่ใจและทำให้กระจ่าง เพื่อให้สมาชิกเรียนรู้และเข้าใจไปด้วยกัน <p>ขั้นดำเนินการ</p> <ol style="list-style-type: none"> ผู้ดำเนินกิจกรรมให้สมาชิกกลุ่มผู้ปกครองและกลุ่มเด็ก/เยาวชน จับคู่ในครอบครัวของตนเอง และรวมเป็นกลุ่มย่อย ผู้ดำเนินกิจกรรม เปิดโอกาสให้แต่ละกลุ่มย่อยเลือกกรณีศึกษาจากใบงาน (เปลี่ยนเป็นครูรู้ด้วยใจ) โดยให้เลือกกลุ่มละ 1 เหตุการณ์ ผู้ดำเนินกิจกรรม ให้สมาชิกภายในกลุ่มย่อย นำกรณีศึกษาแสดงเป็นบทบาทสมมติ โดยให้แต่ละกลุ่มเลือกผู้แสดง และผู้กำกับ (กรณีผู้กำกับ ให้เลือกจากผู้ปกครอง 1 คน และจากเด็ก/เยาวชน 1 คนในแต่ละกลุ่ม) ผู้ดำเนินกิจกรรมเอื้ออำนวยให้เกิดการวิเคราะห์ในระหว่างการแสดงบทบาทสมมติ จากนั้นให้สมาชิกแบ่งเป็นกลุ่มย่อย (ให้ผู้ปกครองกับเด็ก/เยาวชนนั่งเป็นคู่กัน) และสนทนากันภายในกลุ่ม โดยผู้ดำเนินกิจกรรมเปิดโอกาส และสร้างบรรยากาศให้มีการแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระและเหมาะสม <p>ขั้นยุติกลุ่ม</p> <ol style="list-style-type: none"> ให้สมาชิกร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรม ผู้ดำเนินกิจกรรมสรุปความจากที่สมาชิกร่วมกันสะท้อนจากสิ่งที่ได้เรียนรู้

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ครั้งที่ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
7 ทบทวนตน	เพื่อให้สมาชิก เรียนรู้ถึงการ สื่อสาร ภาษาพูด ที่เหมาะสม ทั้ง สามารถหา แนวทางในการ ประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	<p>ขั้นเริ่มต้น</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้ดำเนินกิจกรรมทักทายสมาชิกกลุ่ม จากนั้นชวนให้ทบทวนกิจกรรมที่ผ่านมาและทบทวนข้อตกลงร่วมกัน ซึ่งผู้ดำเนินกิจกรรมใช้ทักษะข้อความในประเด็นที่สำคัญได้ 2. ผู้ดำเนินกิจกรรมชี้แจงวัตถุประสงค์ของกิจกรรม เปิดโอกาสให้สมาชิกซักถาม ผู้ดำเนินกิจกรรมต้องฟังอย่างใส่ใจและทำให้กระจ่าง เพื่อให้สมาชิกเรียนรู้และเข้าใจไปด้วยกัน <p>ขั้นดำเนินการ</p> <ol style="list-style-type: none"> 3. ผู้ดำเนินกิจกรรมให้สมาชิกช่วยกันพิจารณาเหตุการณ์ที่ผ่านมา เป็นเหตุการณ์ที่เยาวชนและผู้ปกครองเคยได้เจอกัน 4. ผู้ดำเนินกิจกรรม ชวนให้สมาชิกพิจารณาแนวทางแก้ไขที่นำไปสู่การปฏิบัติได้จริง 5. ผู้ดำเนินกิจกรรม ให้สมาชิกคัดเลือกตัวแทนแสดงบทบาทสมมติ เพื่อเป็นกรณีตัวอย่าง 2-3 ตัวอย่าง ผู้ดำเนินกิจกรรมเอื้ออำนวยให้เกิดการวิเคราะห์ในระหว่างการแสดงบทบาทสมมติ 6. จากนั้นให้สมาชิกแบ่งเป็นกลุ่มย่อย (ให้ผู้ปกครองกับเด็ก/เยาวชนนั่งเป็นคู่กัน) และสนทนากันภายในกลุ่ม โดยผู้ดำเนินกิจกรรมเปิดโอกาส และสร้างบรรยากาศให้มีการแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระและเหมาะสม <p>ขั้นยุติกลุ่ม</p> <ol style="list-style-type: none"> 7. ให้สมาชิกร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรม ผู้ดำเนินกิจกรรมสรุปความจากที่สมาชิกร่วมกันสะท้อน

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ครั้งที่ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
8 ปัญหาทุกอย่างๆ	<p>1. เพื่อให้สมาชิกเรียนรู้ถึงวิธีการจัดการปัญหาโดยครอบครัวมีส่วนร่วม ที่นำไปสู่การปฏิบัติจริง</p> <p>2. เพื่อให้สมาชิกมีส่วนร่วม รับรู้ และ ฝึก การวางแผนจัดการปัญหา โดยครอบครัวมีส่วนร่วม</p>	<p>ขั้นเริ่มต้น</p> <p>1. ผู้ดำเนินกิจกรรมทักทายสมาชิกกลุ่ม จากนั้นชวนให้ทบทวนกิจกรรมที่ผ่านมาและทบทวนข้อตกลงร่วมกัน ซึ่งผู้ดำเนินกิจกรรมใช้ทักษะเข้าใจความในประเด็นที่สำคัญได้</p> <p>2. ผู้ดำเนินกิจกรรมชี้แจงวัตถุประสงค์ของกิจกรรม เปิดโอกาสให้สมาชิกซักถาม ผู้ดำเนินกิจกรรมต้องฟังอย่างใส่ใจและทำให้กระจ่าง เพื่อให้สมาชิกเรียนรู้และเข้าใจไปด้วยกัน</p> <p>ขั้นดำเนินการ</p> <p>3. ผู้ดำเนินกิจกรรมให้สมาชิกกลุ่มผู้ปกครองและกลุ่มเด็ก/เยาวชน จับคู่ในครอบครัวของตนเอง</p> <p>4. ผู้ดำเนินกิจกรรม ชวนให้สมาชิกในครอบครัวเล่าปัญหาในครอบครัว หรือความวิตกกังวลของตนเองให้อีกฝ่ายรับรู้ และให้สมาชิกแต่ละครอบครัว ร่วมกันทำแผนการจัดการปัญหาในครอบครัว หรือความวิตกกังวลนั้น</p> <p>5. จากนั้นให้สมาชิกแบ่งเป็นกลุ่มย่อย (ให้ผู้ปกครองกับเด็ก/เยาวชนนั่งเป็นคู่กัน) และสนทนากันภายในกลุ่ม โดยผู้ดำเนินกิจกรรมเปิดโอกาส และสร้างบรรยากาศให้มีการแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระและเหมาะสม</p> <p>ขั้นยุติกลุ่ม</p> <p>6. ให้สมาชิกร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรม ผู้ดำเนินกิจกรรมสรุปความจากที่สมาชิกร่วมกันสะท้อนจากสิ่งที่ได้เรียนรู้</p>

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ครั้งที่ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
9 ต้นไม้แห่ง การเรียนรู้	เพื่อให้สมาชิก ทบทวนสิ่งที่ได้ เรียนรู้ตั้งแต่ กิจกรรมแรกและ ทำพันธสัญญาใจ ร่วมกัน	<p>ขั้นเริ่มต้น</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้ดำเนินกิจกรรมทักทายสมาชิกกลุ่ม จากนั้นชวนให้ทบทวนกิจกรรมที่ผ่านมาและทบทวนข้อตกลงร่วมกัน ซึ่งผู้ดำเนินกิจกรรมใช้ทักษะข้อความในประเด็นที่สำคัญได้ 2. ผู้ดำเนินกิจกรรมชี้แจงวัตถุประสงค์ของกิจกรรม เปิดโอกาสให้สมาชิกซักถาม ผู้ดำเนินกิจกรรมต้องฟังอย่างใส่ใจและทำให้กระจำจาง เพื่อให้สมาชิกเรียนรู้และเข้าใจไปด้วยกัน <p>ขั้นดำเนินการ</p> <ol style="list-style-type: none"> 3. ผู้ดำเนินกิจกรรมให้สมาชิกกลุ่มผู้ปกครองและกลุ่มเด็ก/เยาวชน จับคู่ในครอบครัวของตนเอง 4. ให้สมาชิกแต่ละครอบครัว ทบทวนทักษะที่จะนำไปใช้ในครอบครัว 5. ผู้ดำเนินกิจกรรมสนับสนุนให้แต่ละครอบครัวทำงานร่วมกัน โดยให้สมาชิกแต่ละครอบครัว ตกแต่งต้นไม้ของครอบครัว ประกอบด้วย ราก คือ ทักษะที่เรียนรู้ หรือสิ่งสำคัญที่ต้องการให้เกิดขึ้นในครอบครัว ลำต้น คือ สิ่งที่สมาชิกในครอบครัวช่วยกันคิดว่าเป็นสิ่งที่เข้มแข็งในครอบครัว กิ่งใบ คือ สิ่งที่ครอบครัวได้รับ 6. จากนั้นให้สมาชิกแบ่งเป็นกลุ่มย่อย (ให้ผู้ปกครองกับเด็ก/เยาวชนหนึ่งเป็นคู่กัน) และสนทนากันภายในกลุ่ม โดยผู้ดำเนินกิจกรรมเปิดโอกาส และสร้างบรรยากาศให้มีการแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระและเหมาะสม <p>ขั้นยุติกลุ่ม</p> <ol style="list-style-type: none"> 7. ให้สมาชิกร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรม ผู้ดำเนินกิจกรรมสรุปความจากที่สมาชิกร่วมกันสะท้อนจากสิ่งที่ได้เรียนรู้

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ครั้งที่ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
10 ค้ำม้น สัญญา	เพื่อให้สมาชิก ทบทวนสิ่งที่ได้ เรียนรู้ตั้งแต่ กิจกรรมแรก และทำพันธ สัญญาใจร่วมกัน	<p>ขั้นเริ่มต้น</p> <p>1.ผู้ดำเนินกิจกรรมทักทายสมาชิกกลุ่ม จากนั้นชวนให้ทบทวน กิจกรรมที่ผ่านมาและทบทวนข้อตกลงร่วมกัน ซึ่งผู้ดำเนินกิจกรรม ใช้ทักษะเข้าความในประเด็นที่สำคัญได้</p> <p>2.ผู้ดำเนินกิจกรรมชี้แจงวัตถุประสงค์ของกิจกรรม เปิดโอกาส ให้สมาชิกซักถาม ผู้ดำเนินกิจกรรมต้องฟังอย่างใส่ใจและทำให้ กระจ่าง เพื่อให้สมาชิกเรียนรู้และเข้าใจไปด้วยกัน</p> <p>ขั้นดำเนินการ</p> <p>3.ผู้ดำเนินกิจกรรมให้สมาชิกกลุ่มผู้ปกครองและกลุ่มเด็ก/ เยาวชน จับคู่ในครอบครัวของตนเอง และรวมเป็นกลุ่มย่อย</p> <p>4.ผู้ดำเนินกิจกรรม นำผลงานจากกิจกรรม ต้นไม้แห่งการเรียนรู้ ให้แต่ละครอบครัวพิจารณา และชวนให้วิเคราะห์ว่าต้นไม้แห่ง การเรียนรู้ จะเติบโตขึ้นไม่ได้ เกิดจากสาเหตุใดบ้าง และมี วิธีการแก้ไขอย่างไร</p> <p>5.จากนั้นผู้ดำเนินกิจกรรมเอื้ออำนวยให้เกิดการสนทนากัน ภายในกลุ่ม และเปิดโอกาสให้มีการแสดงความคิดเห็นอย่าง อิสระและเหมาะสม</p> <p>ขั้นยุติกลุ่ม</p> <p>6.ให้สมาชิกร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรม ผู้ดำเนินกิจกรรม สรุปความจากที่สมาชิกร่วมกันสะท้อนจากสิ่งที่ได้เรียนรู้</p>

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ครั้งที่ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
11 ร่วมด้วย ช่วยกัน	เพื่อให้สมาชิก ทบทวนสิ่งที่ได้ เรียนรู้ตั้งแต่ กิจกรรมแรก และทำพันธ สัญญาใจร่วมกัน	<p>ขั้นเริ่มต้น</p> <p>1. ผู้ดำเนินกิจกรรมทักทายสมาชิกกลุ่ม จากนั้นชวนให้ทบทวนกิจกรรมที่ผ่านมาและทบทวนข้อตกลงร่วมกัน ซึ่งผู้ดำเนินกิจกรรมใช้ทักษะเข้าใจความในประเด็นที่สำคัญได้</p> <p>2. ผู้ดำเนินกิจกรรมชี้แจงวัตถุประสงค์ของกิจกรรม เปิดโอกาสให้สมาชิกซักถาม ผู้ดำเนินกิจกรรมต้องฟังอย่างใส่ใจและทำให้กระจ่าง เพื่อให้สมาชิกเรียนรู้และเข้าใจไปด้วยกัน</p> <p>ขั้นดำเนินการ</p> <p>3. ผู้ดำเนินกิจกรรมให้สมาชิกแบ่งกลุ่มเป็นกลุ่มผู้ปกครองและกลุ่มเด็ก/เยาวชน</p> <p>4. ผู้ดำเนินกิจกรรม ให้กลุ่มผู้ปกครองเขียนข้อดีของบุตรหลานตนเอง และให้คะแนนความเชื่อมั่นว่าบุตรหลานสามารถเป็นคนดีของสังคมได้ ในกระดาษที่แจกให้แต่ละคน ในขณะเดียวกันกลุ่มเด็ก/เยาวชน เขียนถึงสิ่งที่ตนเองจะทำในอนาคตอันใกล้ และขั้นตอนที่ปฏิบัติได้จริง</p> <p>5. จากนั้นผู้ดำเนินกิจกรรมให้สมาชิกกลุ่มผู้ปกครองและกลุ่มเด็ก/เยาวชน จับคู่ในครอบครัวของตนเอง และรวมเป็นกลุ่มย่อย ผู้ดำเนินกิจกรรมเอื้ออำนวยให้เกิดการสนทนากันภายในกลุ่ม และเปิดโอกาสให้มีการแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระและเหมาะสม</p> <p>ขั้นยุติกลุ่ม</p> <p>6. ให้สมาชิกร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรม ผู้ดำเนินกิจกรรมสรุปความจากที่สมาชิกร่วมกันสะท้อนจากสิ่งที่ได้เรียนรู้</p>

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ครั้งที่ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
12 สรุป กิจกรรม	เพื่อให้สมาชิกมี ความเข้าใจใน กิจกรรมที่ทำ ร่วมกันมา	<p>ขั้นเริ่มต้น</p> <p>1.ผู้ดำเนินกิจกรรมทักทายสมาชิกกลุ่ม ชี้แจงวัตถุประสงค์ของ กิจกรรม เปิดโอกาสให้สมาชิกซักถาม ผู้ดำเนินกิจกรรมต้องฟัง อย่างใส่ใจและทำให้กระจ่าง เพื่อให้สมาชิกเรียนรู้และเข้าใจไป ด้วยกัน</p> <p>ขั้นดำเนินการ</p> <p>2.ผู้ดำเนินกิจกรรมให้สมาชิกกลุ่มผู้ปกครองและกลุ่มเด็ก/ เยาวชนจับคู่ในครอบครัวของตนเอง และนั่งเป็นกลุ่มรวมทั้งหมด</p> <p>3. ผู้ดำเนินกิจกรรม ชวนให้สมาชิกในกลุ่มใหญ่ช่วยกันสรุปสิ่งที่ ได้เรียนรู้ร่วมกัน โดยให้หัวข้อว่าความเข้มแข็งทางใจของเด็ก/ เยาวชน จะเกิดขึ้นได้จาก.....</p> <p>ขั้นยุติกลุ่ม</p> <p>4. ให้สมาชิกร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรม ผู้ดำเนินกิจกรรม สรุปความจากที่สมาชิกร่วมกันสะท้อนจากสิ่งที่ได้เรียนรู้</p>

ใบความรู้กิจกรรมครั้งที่ 3 กิจกรรมสำหรับผู้ปกครอง

การสื่อสาร

คำว่า การสื่อสาร (Communication) มีรากศัพท์มาจากภาษาลาตินว่า Communis ซึ่งตรงกับ ภาษาอังกฤษว่า Commonness มีความหมายว่า ความเหมือนกันหรือความร่วมมือ เพราะฉะนั้น ทุกครั้งที่เราทำ การสื่อสาร ย่อมหมายความว่าเรากำลังสร้างความร่วมมือหรือเหมือนกับคนอื่น นั่นคือ พยายามที่จะมีส่วนร่วมรู้ ข่าวสาร ความคิดเห็น และทำทีอย่างเดียวกันนั่นเอง โดยพจนานุกรม ภาษาอังกฤษได้อธิบายความหมายของคำ ว่าการ สื่อสาร ไว้ว่า มีลักษณะ 2 ประการ คือ

1. เป็นเรื่องเกี่ยวกับคำพูด ตัวหนังสือ หรือข่าวสาร
2. เป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือมิตรร่วมกัน

รูปแบบการสื่อสารแบ่งตามลักษณะกระบวนการสื่อสารได้ 2 ประเภท คือ

1.1 การสื่อสารทางเดียว (One-way Communication Process) มีลักษณะเป็นการ ถ่ายทอดสารจากผู้ ส่งสารโดยไม่เห็นการตอบสนองในทันทีทันใด จึงดูเหมือนว่าผู้ส่งสารส่งข้อมูลเพียง ผู้เดียวโดยไม่พิจารณาปฏิกริยา โต้ตอบของผู้รับสาร ความจริงแล้วการวิเคราะห์ผู้รับสารยังจำเป็น แต่ เป็นลักษณะของการประมาณการ สุ่มข้อมูล หรือศึกษาผู้รับสารในสภาพกว้างๆ ได้แก่ การร้องเพลง การโฆษณาทางวิทยุหรือโทรทัศน์ เป็นต้น

1.2 การสื่อสารแบบสองทาง (Two-way Communication Process) เมื่อผู้ส่งสารต้องการ ทราบว่าสารที่ ส่งไปได้ผลสมประสงค์หรือไม่ หรือผู้รับสารอาจจะแสดงปฏิกริยาหรือพฤติกรรมต่อสาร ที่ได้รับแล้วแสดงการ โต้ตอบกลับมา เป็นกระบวนการที่เคลื่อนไหวต่อเนื่อง ได้แก่ การสื่อสารระหว่าง บุคคลหรือในกลุ่ม การเรียนใน ห้องเรียน เป็นต้น

ภาษาเป็นสิ่งสำคัญในการสื่อสารเนื่องจากภาษาทำหน้าที่เป็นตัวกลางที่ทำให้ผู้ส่งสาร และ ผู้รับสารเข้าใจตรงกัน ในกระบวนการสื่อสารผู้ส่งสารจะต้องแปรสาร อันได้แก่ ความรู้สึกนึกคิด ความ ต้องการ ตลอดจนข้อเท็จจริงต่างๆ ส่งผู้รับสารโดยทำให้เป็นสัญลักษณ์ ซึ่งก็คือ “ภาษา” นั่นเอง

ภาษาที่ใช้แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1. **วจนภาษา** (Verbal Language) หมายถึง ภาษาที่ใช้ถ้อยคำหรือลายลักษณ์อักษร ในการ สื่อความหมาย ภาษาพูดหรือถ้อยคำ คือเสียงที่มนุษย์ตกลงกันให้ทำหน้าที่ แทนมโนภาพของสิ่งของ ต่างๆที่มนุษย์ด้วยกันสามารถรับรู้ได้ทางประสาทสัมผัสต่างๆ อันได้แก่ ตา หู จมูก ลิ้น และกาย และ เมื่อมนุษย์มีความเจริญมากขึ้นจึงได้คิด เครื่องหมายแทนเสียงพูด และเขียนลงไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เป็น ภาษาเขียน ทั้ง ภาษาพูดและภาษาเขียนจึงจัดเป็นวจนภาษา

2. **อวจนภาษา** (Nonverbal Language) หมายถึง ภาษาที่เกิดจากกิริยาท่าทางต่างๆที่ ปรากฏออกมาทางร่างกายของมนุษย์รวมทั้งเครื่องหมายหรือสัญญาณอื่นๆ ที่สามารถสื่อความหมาย ได้ จึงเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า กายภาษา (Body Language)

ใบงานกิจกรรมครั้งที่ 5

กิจกรรมสำหรับเด็กและเยาวชนพร้อมผู้ปกครอง

กิจกรรม คิดต่าง แต่ใจเดียวกัน

ประโยคที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. วัยรุ่นเป็นวัยศึกษาคะนอง ทำตามใจตนเอง ไม่เชื่อฟังผู้ปกครอง
2. ผู้ปกครองทำงานจนไม่มีเวลาดูแลบุตรหลาน ทำให้บุตรหลานต้องไปคบเพื่อน
3. การพูดคุยกันในครอบครัวเป็นสิ่งที่ดี แต่ต้องเริ่มต้นที่ผู้ปกครอง เป็นฝ่ายเข้าไปพูดคุยกับบุตรหลานก่อน
4. การที่บุตรหลานกระทำความผิด เป็นความรับผิดชอบของผู้ปกครอง
5. วัยรุ่นสามารถรับผิดชอบการกระทำของตนเองได้
6. สิ่งที่ทำให้เยาวชนกระทำความผิด คือ การไม่ใส่ใจของครอบครัว
7. วัยรุ่นไม่มีความกล้า ที่จะพูดคุยกับพ่อแม่ของตนเอง
8. วัยรุ่นเกรงใจเพื่อนมากกว่าพ่อแม่ เพราะพ่อแม่ไม่รับฟังความคิดเห็น
9. การให้อภัยของผู้ปกครอง ทำให้เยาวชนไม่สำนึกผิด

ใบงานกิจกรรมครั้งที่ 6

กิจกรรมสำหรับเด็กและเยาวชนพร้อมผู้ปกครอง

กิจกรรม เปลี่ยนเป็นครูรู้ด้วยใจ

กรณีศึกษาที่ 1

ลูกกลับบ้านดึก เพราะอยู่ที่บ้านเพื่อน ไม่ได้โทรบอกพ่อแม่ เมื่อกลับบ้านพ่อแม่ที่รออยู่จะถามสาเหตุที่ลูกกลับบ้านดึก

กรณีศึกษาที่ 2

ลูกบอกพ่อแม่ว่า ไม่อยากเรียนหนังสือ และจะออกมาช่วยทำงานกับพ่อแม่ เลี้ยงดูตัวเอง

กรณีศึกษาที่ 3

เมื่อลูกถูกจับดำเนินคดีซ้ำอีกครั้ง พ่อแม่ต้องไปเยี่ยมลูกที่สถานพินิจฯ และไม่ต้องการที่จะประกันลูกในช่วงนี้

กรณีศึกษาที่ 4

ลูกต้องการขอโทษพ่อแม่ที่ทำผิดมา แต่ไม่กล้า เพราะคิดว่าตนเองคือ เกรมมาก จนพ่อแม่ไม่อยากคุยด้วย

กรณีศึกษาที่ 5

พ่อแม่เห็นลูกมีสีหน้าไม่ดี ต้องการที่จะเข้าไปถาม แต่ลูกปิดประตูข้างตัวเองไว้ในห้อง

กรณีศึกษาที่ 6

ลูกตื่นนอนสาย ไม่ไปโรงเรียน และยังขอเงินใช้ทุกวัน จนทางโรงเรียนเชิญผู้ปกครองไปพบ

ภาคผนวก ฅ

สถิติการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนระหว่างปี 2553-2557

Prince of Songkhla University
Pattani Campus

ตารางที่ 25 เปรียบเทียบสถิติการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนระหว่างปี 2553-2557

ข้อมูลแต่ละด้าน		จำนวนคดีตามปี พ.ศ.				
		2553	2554	2555	2556	2557
ระดับ การศึกษา	ไม่ได้รับการศึกษา	1,874	133	1,047	344	1,041
	ประถมศึกษา	13,051	5,040	9,946	8,764	6,073
	มัธยมศึกษาตอนต้น	17,468	19,558	15,212	18,621	15,744
	มัธยมศึกษาตอนปลายและสูงกว่า	8,927	10,220	7,951	8,381	13,600
	อื่นๆ	2,737	98	120	653	79
การกระทำ ผิดซ้ำ	จำนวนคดีที่เป็นการ กระทำผิดซ้ำ	6,294	5,559	4,125	6,849	7,490
อายุ	เกิน 10 ปี แต่ไม่เกิน 15 ปี	6,054	5,082	6,108	10,672	10,776
	เกิน 15 ปี แต่ไม่ถึง 18 ปี	38,003	29,967	28,168	26,091	25,761
ลักษณะ การอยู่อาศัย	ครอบครัวอยู่ร่วมกัน (อยู่กับ บิดามารดา)	21,404	10,844	14,281	7,643	12,981
	ครอบครัวแยกกันอยู่	22,653	24,205	19,995	29,120	23,556
	- อยู่กับบิดา	3,225	6,621	3,873	8,797	2,849
	- อยู่กับมารดา	8,306	9,043	7,987	11,160	7,776
	- อยู่กับบิดาเลี้ยง	144	105	115	89	116
	- อยู่กับมารดาเลี้ยง	116	53	97	66	108
	- อยู่กับคู่สมรส	493	315	409	478	1,479
	- อยู่กับปู่/ย่า/ตา/ยาย	4,489	4,294	4,174	4,885	2,625
	- อยู่กับพี่น้อง/ญาติ	2,949	2,215	2,126	2,506	7,197
	- อยู่กับนายจ้าง	598	220	307	211	283
	- เร่ร่อน	93	18	102	27	109
	- อยู่ตามลำพัง	718	182	248	168	451
	- อยู่กับเพื่อน	676	217	194	149	169
	- อื่นๆ (อยู่กับผู้อื่น)	571	922	363	584	394

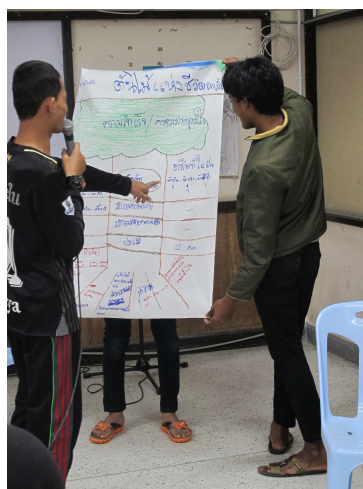
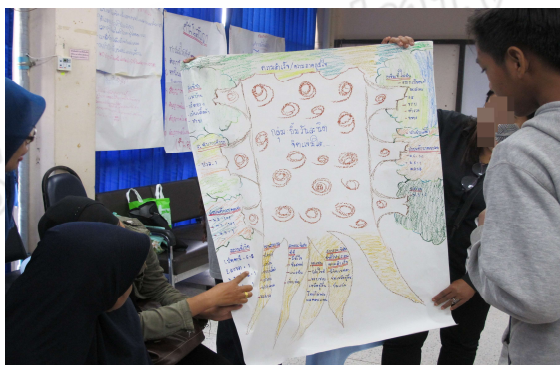
แหล่งข้อมูล ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม

ปี พ.ศ. 2557

ภาคผนวก ญ
ตัวอย่างภาพประกอบกิจกรรม

Prince of Songkhla University
Pattani Campus

ตัวอย่างภาพประกอบกิจกรรม

ตัวอย่างภาพประกอบกิจกรรม (ต่อ)

ตัวอย่างภาพประกอบกิจกรรม (ต่อ)

